

Το σχολείο μας

-
- ▶ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
 - ▶ ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ
 - ▶ Η ΒΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑΝΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ
 - ▶ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

 - ▶ ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ
 - ▶ ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
 - ▶ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

 - ▶ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
 - ▶ ΒιβλιοΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
 - ▶ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Σελίδα 4

**Τα Σύγχρονα προβλήματα των νέων
Η βία στη νεανική ηλικία**

Σελίδα 5

Οι πρόσφυγες στη σύγχρονη Ελλάδα

Σελίδες 6

**Η οικογένεια διέρχεται κρίση, μπορείτε
να βοηθήσετε;**

Σελίδα 7

**Τα θετικά και τα αρνητικά της διαφήμισης.
Διαδίκτυο: εχθρός ή φίλος**

Σελίδα 8

Ελλάδα, η χώρα των αντιφάσεων

Σελίδα 9

«Αναμνήσεις Συμμετρίας»

Σελίδα 10-11

Σκέψεις για την συμμετοχή μας στον ΘΑΛΗ

Σελίδα 11

**Βράβευση των μαθητών μας για τη
συμμετοχή και επιτυχία τους στον
3ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Φυσικής για
το Γυμνάσιο στις 9 Μαρτίου 2015...**

Ομιλία του μαθηματικού Μιχαηλίδη Τεύκρου

Σελίδα 12

Τα πολυτροπάκια πάνε Ηρώδειο!

Bella Italia

Σελίδα 13

**Μαθηματικές Προεκτάσεις ενός έργου τέχνης -
Τα Μαθηματικά στην Τέχνη και τον Πολιτισμό...**

Σελίδα 14-5

Η εκπαιδευτική επίσκεψη στο Ολυμπιακό Στάδιο

Σελίδα 15

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

Σελίδα 16

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ...

Red 2

Σελίδα 17

ΒιβλιοΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

«Η μωβ ομπρέλα»

Σελίδα 17

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Βασίλης Χατζηπαναγής ("Βασια")

Σελίδα 18

**Η ΑΣΚΗΣΗ ΚΑΙ Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΕΙΝΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΕΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ**

Το αγαπημένο μου άθλημα

Μπιλμπάο

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Σελίδα 19

Το σχολείο μας

ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2016

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

Υπεύθυνες έκδοσης:

Γαβριήλ Άννα
Λισγάρα Αγγελική

Συντακτική Ομάδα:

Αντύπας Σπύρος
Γεωργαντά Λυδία
Δράκου Δήμητρα
Κακαβάς Πάνος
Κλαδάκης Γιώργος
Κοτσώνη Χριστίνα
Γεωργαντάς Παναγιώτης
Γεωργοστάθη Γεωργία
Βαλλιανάτου Ανδρονίκη
Χατζηγεωργιάδου Μαίρη
Βουρνά Δάφνη
Μακρής Δημήτρης - Μελέτης
Παπαδημητρίου Μαρία-Ναταλία
Σιδηρόπουλος Μιχαήλ
Κουτσογιάννης Γιάννης
Τσακανίκα Νικολίνα
Μακρή Μυρσίνη
Τσακιρίδη Σοφία
Ζαφειριάδης Γιάννης
Ιωάννου Έλενα
Καρύδη Ελένη
Χάλκος Δημήτρης
Ρηνιώτη Ελεάννα

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα
την κυρία Ελένη Σπυροπούλου
Και τον κύριο Παναγιώτη Κάππα
για την πολύτιμη βοήθειά τους
στην έκδοση αυτού του τεύχους.

Η διδασκαλία είναι κάτι περισσότερο
από το να διανέμεις τη γνώση,
είναι να εμπνέεις την αλλαγή.
Η μάθηση είναι κάτι περισσότερο
από το να αποστηθίζεις δεδομένα,
είναι να φτάνεις στην κατανόηση.

William Arthur Ward, 1921-1994

«Το σχολ(ε)ίο μας», το σχολικό περιοδικό μας, αποτελεί τη φωνή των μαθητών μας, τη φωνή του σχολείου μας. Τα παιδιά του Γυμνασίου μας, τα οποία είναι γεμάτα από όνειρα, στόχους, επιθυμίες, αλλά και φόβους γι' αυτά που βλέπουν και όσα περιμένουν να έρθουν, τολμούν να γράψουν και να μνηθούν στο χώρο της δημοσιογραφίας. Διαβάζοντας τα κείμενα των μικρών αρθρογράφων ερχόμαστε σε επαφή με τον ξεχωριστό τρόπο έκφρασής τους, μοιραζόμαστε τις σκέψεις τους, αφουγκραζόμαστε τις ανησυχίες τους και τους προβληματισμούς τους, προσεγγίζουμε το δικό τους κόσμο (ίσως πιο αθώο κι όμορφο από το δικό μας). Παράλληλα, γνωρίζουμε τις δραστηριότητες του σχολείου μας μέσα από τα μάτια των μαθητών μας, οι οποίοι δεν περιορίζονται στις γνώσεις που τους προσφέρουν τα βιβλία και τα μαθήματα, αλλά δραστηριοποιούνται προς όλους τους τομείς της παιδείας και του πολιτισμού. Έτσι, στα άρθρα τους αποτυπώνονται οι εντυπώσεις τους και γίνονται φανερά τα συναισθήματά τους.

* Είναι δικαίωμα των παιδιών να εκφράζονται.

* Είναι υποχρέωση των μεγάλων να ακούν με προσοχή τις απόψεις τους.

Λισγάρα Αγγελική

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

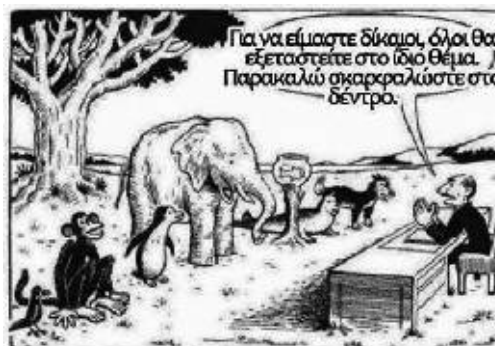
Η εκπαίδευση στην Ελλάδα, σήμερα, βρίσκεται σε μια πολύ ταπεινωτική κατάσταση. Φυσικά, γι' αυτό δεν ευθύνεται μόνο το σχολείο, αλλά και η πολιτεία. Πολλά πράγματα έχουν επηρεάσει την εκπαίδευση στις μέρες μας, με αποτέλεσμα να ακολουθήσει αυτήν την πορεία. Κάποια από αυτά είχαν θετική επίδραση, όμως τα περισσότερα είχαν αρνητική. Έτσι, τα παρακάτω είναι κάποια από τα προβλήματα της παιδείας.

Αρχικά, το βασικότερο πρόβλημα που έχουν πολλά σχολεία, είναι ότι προτάσσουν μόνο τον τεχνοκρατισμό. Αυτό σημαίνει ότι τα σχολεία στη χώρα μας εμφανίζονται δέσμια του τεχνοκρατικού πνεύματος, δηλαδή προτάσσεται ο στόχος της διαμόρφωσης παραγωγικών μονάδων. Τα σχολεία, συνεπώς, δίνουν μεγάλη έμφαση στην τεχνοκρατική εκπαίδευση και δεν καλλιεργούν την ανθρωπιστική, δηλαδή δε μεταλαμπαδεύουν στα παιδιά ηθικές αρχές κι αξίες. Όμως, οφείλουν να προτάσσουν και τα δύο μαζί, προσφέροντας εξειδικευμένες γνώσεις και διαπλάθοντας ανθρώπους με ήθος κι αρχές.

Ακόμα, η πολιτική ευθύνη και ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων έχουν υποβαθμιστεί. Πρώτα απ' όλα, η πολιτεία αδυνατεί να εκπονήσει μια μακρόχρονη εκπαιδευτική στρατηγική, αφού υπάρχουν συνεχείς εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις. Ένα στοιχείο, ακόμα, που οφείλει η πολιτεία να τροποποιήσει στην εκπαίδευση, είναι η παροχή ίσων ευκαιριών για όλους, κάτι που δεν πραγματοποιεί, γιατί δεν αυξάνει τις δαπάνες για την παιδεία. Η ενίσχυση των συναισθημάτων της κοινωνικής ευθύνης των μαθητών και η δυνατότητα λήψης πρωτοβουλιών είναι δύο βασικά δεδομένα που δεν εφαρμόζει το σχολείο. Τέλος, η καλλιέργεια της πολιτικής τους ευθύνης είναι ένα άλλο θέμα που το σχολείο αδυνατεί να πραγματοποιήσει, με αποτέλεσμα να είναι προβληματική η ένταξη τους στις δημοκρατικές διεργασίες. Έτσι αν τα σχολεία αποφάσιζαν να αλλάξουν κάποια πράγματα, αυτά μάλλον θα ήταν τα παραπάνω.

Επιπλέον, το σχολείο εκτός ότι δε μεταλαμπαδεύει τις απαραίτητες γνώσεις στο μαθητή, είναι και ένας φορέας που προκαλεί άγχος και αυξάνει τον ανταγωνισμό. Τις τελευταίες δεκαετίες στο σχολείο έχει αναπτυχθεί η βαθμοθηρία, με αποτέλεσμα να μη δίνεται η δυνατότητα μιας εποικοδομητικής συνεργασίας και να αναπτύσσεται ο ατομικισμός. Επίσης, τα παιδιά έχουν μια χρησιμοθηρική αντίληψη για το σχολείο, ενώ ταυτόχρονα το απεχθάνονται λόγω της χρονικής πίεσης που τα καταρακάνει ψυχολογικά.

Θα ήταν παράλειψη, εάν δεν αναφέραμε την υλικοτεχνική υποδομή, το πρόγραμμα σπουδών και το διδακτικό μονόλογο που επικρατεί στην τάξη, που σίγουρα κάποτε θα πρέπει να διορθωθούν. Σε πολλά σχολεία, δεν υπάρχουν ξεχωριστές αίθουσες για κάποια μαθήματα, αλλά και σύγχρονα ηλεκτρονικά μέσα, όπως διαδραστικοί πίνακες. Επίσης, τα

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα

Όλοι είναι διάνοιοι. Αλλά αν κρίνεις ένα ψάρι από την ικανότητά του να σκαρφαλώσει ένα δέντρο, θα περάσει την υπόλοιπη ζωή του πιστεύοντας ότι είναι ηλίθιο.

- Albert Einstein

προγράμματα σπουδών, πρέπει να αναπροσαρμοστούν, προκειμένου να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες εξελίξεις. Έτσι, η ανούσια θεωρητικολογία δε θα εντοπίζεται στα σχολικά εγχειρίδια και στις προθέσεις των ειδικών, με συνέπεια τη σύνδεση των σχολικών γνώσεων με τις τρέχουσες επιστημονικές εξελίξεις. Τέλος, ο διδακτικός μονόλογος έχει αναπτυχθεί πολύ τα τελευταία χρόνια, με αποτέλεσμα να μη διαμορφώνεται ο διάλογος στην τάξη ως μέσο αμφίδρομης επικοινωνίας και έτσι δε διευκολύνεται η ενεργοποίηση βαθύτερων μηχανισμών συλλογιστικής του μαθητή. Συνεπώς, το σχολείο αδυνατεί να διεγείρει την φαντασία και το συναισθηματικό κόσμο του μαθητή, να καλλιεργήσει την κριτική του ικανότητα σε υψηλό επίπεδο.

Τέλος, η παιδεία στην Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να αντιμετωπίσει κάποιες νέες πραγματικότητες, όπως αυτή της Ενωμένης Ευρώπης, της παγκοσμιοποίησης, της τεχνολογικής επανάστασης, καθώς και την πραγματικότητα των νέων αξιών. Επομένως, πρέπει να γίνουν ριζικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, ώστε να δοθεί η Ευρωπαϊκή διάσταση στην παιδεία. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της αποδοχής των ιδιαιτεροτήτων και διαφορών κάθε λαού, μέσα από την αναζήτηση των χαρακτηριστικών που ενώνουν τους λαούς, μέσα από την καλλιέργεια των βαθύτερων πολιτιστικών δεσμών και αξιών.

Αν πραγματοποιηθούν όλα τα παραπάνω, θα μπορέσει να αλλάξει ο προσανατολισμός της παιδείας και θα οδηγηθεί στη διαμόρφωση δημιουργικών πολιτών που θα χαρακτηρίζονται από πνευματική καλλιέργεια, από διάθεση προσφοράς στο σύνολο και υψηλό αίσθημα κοινωνικής ευθύνης. Έτσι, θα δημιουργηθεί ένα νέο σχολείο πολύ διαφορετικό από το σημερινό.

Γεωργιάς Παναγιώτης, Α1

Τα Σύγχρονα προβλήματα των νέων

Η κάθε γενιά και εποχή έχει τα δικά της γούστα και ιδιαίτερα γνωρίσματα, αλλά και τα δικά της προβλήματα. Πριν από λίγο καιρό, είχε γίνει μία έρευνα σχετικά με τις ανησυχίες των νέων αυτής της εποχής. Πολλοί επιστήμονες παρατήρησαν πως οι έφηβοι προβληματίζονται σχετικά με τις σχέσεις τους με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας, την παιδεία, την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Με λίγα λόγια, οι νέοι είναι επηρεασμένοι από την κοινωνία και το περιβάλλον, στο οποίο ζουν.

Η εφηβεία είναι μία περίοδος άγχους, προβλημάτων και ψυχικής πίεσης. Ένα μεγάλο πρόβλημα, ίσως το μεγαλύτερο, που αποτελεί είναι η ανεργία. Η ανεργία έχει ξεπεράσει κάθε όριο και έτσι οι νέοι «θα πρέπει» να εξασκήσουν ένα επάγγελμα και να συντηρηθούν από αυτό, όταν θα δημιουργήσουν οικογένεια και θα έχουν υποχρεώσεις, με αποτέλεσμα να μην να έχουν ένα ευοίωνο μέλλον, αλλά να μην έχουν μία δουλειά που να τους αρέσει. Παράλληλα, οι ανησυχίες των νέων σχετίζονται και με το χώρο της οικογένειας. Ο έφηβος νιώθει μόνος, γιατί οι γονείς του είναι επιφορτισμένοι από κοινωνικές, οικονομικές και επαγγελματικές υποχρεώσεις και με αυτόν τον τρόπο το παιδί απομονώνεται και δεν απολαμβάνει τη συντροφιά των γονέων του. Τέλος, προβλήματα αντιμετωπίζει και στο χώρο της εκπαίδευσης. Συχνά, η έλλειψη υλικότεχνικής ύλης και τα προγράμματα σπουδών δεν ικανοποιούν το νέο και δεν τον ωθούν στη μάθηση.

Η κοινωνία από την πλευρά της πρέπει να ενδιαφερθεί, ώστε κάποιοι νέοι που μεγαλώνουν κάτω από «σκληρές» συνθήκες, π.χ. οικονομικά και οικογενειακά προβλήματα ή και ακόμη σε περιβάλλον υπερβολικής πίεσης να κατορθώσουν να επιβιώσουν. Είναι αναγκαίο να ενδιαφερθούν όλοι οι φορείς αγωγής και να βοηθήσουν τα νεαρά άτομα, διότι αυτά τα σύγχρονα προβλήματα θα δυσκολέψουν κατά πολύ τη ζωή τους ως ενήλικες.

Δήμητρα Δράκου, Β'2

Στη σημερινή εποχή, ένα από τα σημαντικότερα κοινωνικά προβλήματα είναι η βία. Η βία διακρίνεται σε δυο μορφές: τη σωματική και τη λεκτική. Και τα δύο είδη είναι πολύ σημαντικά και μπορούν να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία ενός ατόμου και ειδικά ενός εφήβου.

Τα αίτια που προξενούν τη βία, προέρχονται από το περιβάλλον ενός ανθρώπου, δηλαδή από την οικογένεια και την κοινωνία. Κάποιοι γονείς δεν αποτελούν υγιή πρότυπα για τα παιδιά τους και έχουν εντάξει τη βία στην καθημερινότητά τους. Δε συμπεριφέρονται με κατανόηση κι αγάπη στα παιδιά τους και πολλές φορές γίνονται σκληροί και βίαιοι. Έτσι, τα παιδιά αντιλαμβάνονται ότι ο μόνος τρόπος, για να λύσουν τα προβλήματά τους είναι η βία κι αντιγράφουν τις μεθόδους των γονιών. Μάλιστα, επιβεβαιώνουν ότι οι τεχνικές αυτές είναι ορθές, κοιτώντας τους υπόλοιπους ανθρώπους της κοινωνίας, γνωστούς ή άγνωστους, κάνοντας μια βόλτα σε οποιαδήποτε περιοχή παρατηρώντας ανθρώπους να τσακώνονται και να χειρονομούν. Επομένως, τα παιδιά είναι λογικό να θεωρούν τη χρήση της βίας κάτι φυσιολογικό.

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας που οδηγεί τους νέους στη βία είναι το σχολείο. Το υπερφορτωμένο πρόγραμμα με την «ατελείωτη» ύλη που σκοπό έχει τους καλούς βαθμούς κι όχι την ουσιαστική γνώση οδηγεί σε άγχος και μεγάλη πίεση. Έτσι, οι νέοι ξεσπούν στους υπόλοιπους συμμαθητές τους και ξεχωρίζουν με τη βία, προκαλώντας φόβο. Βέβαια, οι ίδιοι δεν καταλαβαίνουν τα αποτελέσματα των πράξεών τους και κανείς δεν τους σταματά, έτσι ώστε να τους τα εξηγήσει.

Η βία στα σχολεία είναι ένα πρόβλημα το οποίο εξαπλώνεται ασταμάτητα. Γι αυτό τον λόγο πρέπει να παρθούν κάποια μέτρα σύντομα έτσι ώστε να λυθεί αυτό το πρόβλημα. Αρχικά, οι γονείς πρέπει να αναλαμβάνουν την ευθύνη των πράξεων των παιδιών τους, να αποτελούν υγιή πρότυπα και να τους εξηγούν πώς πρέπει να αντιμετωπίζουν τα προβλήματά τους, αλλά και πώς να συμπεριφέρονται γενικότερα. Στο σχολείο, οι καθηγητές πρέπει να παρατηρούν τους μαθητές κατά τη διάρκεια των διαλειμμάτων έτσι ώστε να εντοπίσουν τους υπαίτιους του προβλήματος. Ακόμα, θα μπορούσαν να οργανωθούν από το κράτος προγράμματα και σεμινάρια σχετικά με το θέμα. Τέλος, όλοι οι πολίτες πρέπει να ελέγχουν τα συναισθήματά τους και ειδικότερα το θυμό τους, προκειμένου να δημιουργήσουμε ένα κόσμο χωρίς βία, αλλά με αρμονία κι ειρήνη.

Συμπερασματικά, η βία είναι ένα από τα σοβαρά προβλήματα της κοινωνίας το οποίο, για να επιλυθεί, χρειάζεται τη συνεργασία και τη βοήθεια όλων των πολιτών. Εάν ενεργοποιηθούμε, λοιπόν, κατά της βίας, το πρόβλημα αυτό θα έχει εξλειφθεί και ο κόσμος θα είναι καλύτερος.

Γεωργοστάθη Γεωργία, Β'2

Οι πρόσφυγες στη σύγχρονη Ελλάδα

Οι πρόσφυγες είναι άτομα που εξαιτίας δικαιολογημένου φόβου δίωξης για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε κοινωνική ομάδα ή εξαιτίας των πολιτικών τους πεποιθήσεων, βρίσκονται εκτός της χώρας της οποίας έχουν την ιθαγένεια και δεν μπορούν, ή εξαιτίας αυτού του φόβου δεν επιθυμούν, να απολαμβάνουν την προστασία της χώρας αυτής. Οι πρόσφυγες μπορεί, ακόμη, να έχουν εγκαταλείψει τις πατρίδες τους και να αναζητούν μια χώρα φιλοξενίας, εξαιτίας φυσικών καταστροφών, κλιματικών αλλαγών ή πολέμων. Αυτή ακριβώς η ανάγκη να σώσουν τη ζωή τους είναι που τους διακρίνει από τους μετανάστες.

Οι μετανάστες εγκαταλείπουν τον τόπο διαμονής τους και εγκαθίστανται σε άλλο τόπο, από επιλογή, με σκοπό την αναζήτηση καλύτερης δουλειάς, μεγαλύτερων χρηματικών απολαβών και γενικότερα καλύτερου επιπέδου ζωής.

Στην Ελλάδα ζουν, σήμερα, περίπου 6.500 αναγνωρισμένοι πρόσφυγες, η δε διαδικασία αναγνώρισης διαρκεί από 18-36 μήνες. Ανάμεσά στους αιτούντες άσυλο ή έχουν άσυλο, είναι και παιδιά. Παιδιά που έχουν ζήσει σε περιβάλλοντα, όπου κυριαρχούν η φτώχεια, η πείνα, η βία, η εξαθλίωση. Παιδιά που όπως και οι μεγάλοι κουβαλούν μαζί τους τις γνώσεις τους, τις αναμνήσεις τους, τα συναισθήματά τους, τα όνειρά τους, την αγάπη για τη χαμένη πατρίδα από όπου έφυγαν.

Όσον αφορά τον αριθμό των μη αναγνωρισμένων προσφύγων που βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας προσπαθώντας να περάσουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ο αριθμός είναι κατά πολύ μεγαλύτερος. Η πλειοψηφία των ανθρώπων που φτάνουν στην Ελλάδα προέρχεται από χώρες σε καθεστώς πολέμου ή από διώξεις, ενώ οι ροές στην Ιταλία είναι περισσότερο «αναμειγμένες» κι αφορούν ανθρώπους που προσπαθούν να ξεφύγουν από εχθρικά καθεστώτα ή φτώχεια, σύμφωνα με τον Φρεντερικό Σόντα, διευθυντή του Γραφείου Συντονισμού του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης στη Μεσόγειο.

Για το 2015, η Ελλάδα αποτελεί την κύρια πύλη εισόδου της Ευρώπης για τους πρόσφυγες κυρίως από τη Συρία, όπως δείχνουν τα στοιχεία του Οργανισμού Μετανάστευσης και του Οργανισμού για τους αγνοούμενους

μετανάστες, που φτάνουν από τα παράλια της Τουρκίας στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Το γραφείο της Ύπατης Αρμοστείας στην Ελλάδα επισημαίνει πως, καθώς οι αφίξεις μέσω θαλάσσης στη χώρα μας πλησιάζουν τις 400.000, υπάρχει άμεση ανάγκη για την εφαρμογή του προγράμματος επανεγκατάστασης και ενίσχυση της ικανότητας υποδοχής των προσφύγων.

Επίσης, λόγω των προβλημάτων που έχουν δημιουργηθεί στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, εξαιτίας του μεγάλου αριθμού προσφύγων που καταφεύγουν σε αυτές και στη δυσκολία της φιλοξενίας τους, η Διεθνής Αμνηστία, με ανάρτηση στον ιστότοπό της, κάλεσε στις 22-9-2015 τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προστατεύσουν τους πρόσφυγες και να τους αφήσουν να περνούν τα σύνορά τους ελεύθερα, αντί να τα κλείνουν και να στέλνουν αστυνομικές δυνάμεις, για να τα ελέγχουν.

Το πρόβλημα των προσφύγων στη δική μας χώρα δεν μπορεί να αναλυθεί σε μια σελίδα. Είναι τόσα πολλά αυτά που πρέπει να γίνουν, ώστε να μην αντικρίζουν τα μάτια μας στα δελτία ειδήσεων καθημερινές πλέον εικόνες ναυαγίων, πνιγμένων αντρών, γυναικών και παιδιών. Οι ευχές δεν είναι αρκετές. Κάποιοι λένε πως όλοι έχουμε το δικαίωμα σε μια αξιοπρεπή ζωή, κάποιοι άλλοι αυτό το πιστεύουν μόνο για τον εαυτό τους και την οικογένειά τους. Πόσοι όμως από εμάς γνωρίζουν πως στην περίοδο της Κατοχής 30.000 και πλέον Έλληνες από τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου έφυγαν, άλλοι πρόσφυγες στη Συρία, άλλοι μέχρι και τη νότια Αφρική, για να γλιτώσουν από την πείνα και τον πόλεμο; Όπως και τώρα, έτσι και τότε: βάρκες, πνιγμοί στη θάλασσα, βαγόνια τρένων ασφυκτικά γεμάτα, καταυλισμοί, στερήσεις. Μόνο η κατεύθυνση της διαδρομής άλλαξε. Τότε οι άνθρωποι κατευθύνονταν από την Ελλάδα προς τη Συρία, τώρα κινούνται από εκεί προς τα εδώ.

Η προσφυγιά δεν έχει χρώμα, δεν έχει θρησκεία, δεν έχει κοινωνική τάξη, δεν έχει πατρίδα προέλευσης. Έχει, όμως, δικαίωμα να ακουμπήσει σε μια νέα πατρίδα, για να ξανακερδίσουν οι άνθρωποί της την αξιοπρέπειά τους. Αλήθεια, πώς θα θέλαμε να μας φερθούν αν ήμασταν εμείς στη δική τους θέση;

Βαλλιανάτου Ανδρονίκη, Α΄2

Η οικογένεια διέρχεται κρίση, μπορείτε να βοηθήσετε;

Η οικογένεια από την αρχαιότητα ως σήμερα αποτελεί τη μικρογραφία της κοινωνίας και το βασικότερο κύτταρό της. Στις μέρες μας, όλοι υποστηρίζουν ότι η οικογένεια διέρχεται κρίση. Ωστόσο, ο οικογενειακός θεσμός δε διέρχεται κρίση αδιεξόδου, αλλά κρίση προσαρμογής. Με άλλα λόγια, η οικογένεια αντιμετωπίζει ποικίλα προβλήματα, προκειμένου να προσαρμοστεί στις συνθήκες της σύγχρονης κοινωνίας. Όλοι γνωρίζουμε ότι ζούμε σε μία εποχή μεταβατική, όπου όλοι οι θεσμοί επαναπροσδιορίζονται. Ένας από αυτούς τους θεσμούς είναι και η οικογένεια. Άρα, καθίσταται επιτακτική ανάγκη να βρεθούν τρόποι αντιμετώπισης για την εξυγίανση της κρίσης προσαρμογής του οικογενειακού θεσμού.

Οι σύγχρονοι ρυθμοί και τρόποι ζωής που ανάγονται στη δομή και στη διάρθρωση της σύγχρονης κοινωνίας επιβαρύνουν την οικογένεια. Στη ζωή των μελών της οικογένειας επικρατεί το άγχος και η πίεση, καθώς επιθυμούν και οφείλουν να αντεπεξέλθουν σε όλες τις υποχρεώσεις. Οι γονείς συνήθως οδηγούνται στην υπερεργασία, διότι προτάσσουν τον υλικό ευδαιμονισμό και τη χρησιμοθηρία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την έλλειψη ενασχόλησης με τα παιδιά.

Σύμφωνα με τους ειδικούς, ένας από τους παράγοντες που ευθύνεται για την αλλοίωση του οικογενειακού θεσμού είναι η κακώς εννοούμενη χειραφέτηση. Η σύγχρονη γυναίκα-μητέρα έχει υπερβολικά φορτωμένο ωράριο, διότι κάνει και τις δουλειές του σπιτιού. Έτσι, γίνεται υπερβολικά απαιτητική και τις περισσότερες φορές έρχεται σε ρήξεις με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας.

Παράλειψη θα ήταν αν δεν ανέφερα και τη συμβολή των μέσων μαζικής ενημέρωσης και ειδικότερα της τηλεόρασης στη «χαλάρωση» των οικογενειακών σχέσεων. Πολλές είναι οι φορές που η τηλεόραση μέσα από προγράμματα και διαφημίσεις ωθεί τους νέους στην υπερκατανάλωση προβάλλοντας υποτιθέμενες ανάγκες που έχουν. Έτσι, όταν οι γονείς δεν πραγματοποιούν τα αιτήματά τους, δημιουργούνται συγκρούσεις. Ταυτόχρονα, πολλές τηλεοπτικές σειρές δεν προβάλλουν υγιή οικογενειακά πρότυπα, με συνέπεια να διαβρώνεται ο οικογενειακός θεσμός.

Όμως, υπάρχουν αρκετοί τρόποι αντιμετώπισης της κρίσης προσαρμογής της οικογένειας, αρχίζοντας πρώτα

από την ίδια. Αρχικά, επιβάλλεται να υπάρχει υγιής διάλογος ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας ώστε να αρθούν τα προβλήματα του οικογενειακού περιβάλλοντος. Φυσικά, αυτό προϋποθέτει ότι υπάρχει ισοτιμία ανάμεσα στα άτομα που τη συγκροτούν. Στη συνέχεια, οι γονείς οφείλουν να μοιράσουν τις υποχρεώσεις ανάμεσα σε εκείνους και στα παιδιά, αν υπάρχουν. Βέβαια, μέσα από την οικογένεια πρέπει να απορρέει αγάπη, στοργή και διαλλακτικότητα, έτσι ώστε να πραγματοποιηθούν όλα αυτά.

Παράλληλα, το κράτος οφείλει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην καταπολέμηση της κρίσης του οικογενειακού θεσμού. Επιτακτική ανάγκη είναι να θεσπίσει ένα νομοθετικό πλαίσιο που θα δρα προστατευτικά για την οικογένεια. Ειδικότερα, να υπάρχουν επιδόματα για οικογένειες που αντιμετωπίζουν προβλήματα, αλλά και ειδικές άδειες, προκειμένου να επισκεφθούν τα μέλη της οικογένειας ψυχολόγους και κέντρα αποκατάστασης των σχέσεων μεταξύ των μελών της. Απαραίτητη είναι, επίσης, η ίδρυση «σχολών γονέων», όπου οι γονείς θα εκπαιδεύονται για την αντιμετώπιση ξεσπασμάτων των παιδιών, αλλά και γενικότερα τρόπους με τους οποίους θα συμπεριφέρονται στα παιδιά έτσι ώστε να αποτελέσουν υγιή πρότυπα.

Επίσης, αξιοσημείωτη θα ήταν η προσφορά του σχολείου στην ενίσχυση των δεσμών της οικογένειας. Το σχολείο μέσα από μαθήματα έχει τη δυνατότητα να σμιλεύσει χαρακτήρες οι οποίοι θα σέβονται τις αρχές και τις ηθικές αξίες του οικογενειακού θεσμού. Ταυτόχρονα, μέσα από προγράμματα και εκπαιδευτικές εκδρομές έχει τη δυνατότητα να εμψυχήσει στους μαθητές τόσο απαραίτητη είναι η οικογένεια για την προστατευτική διαίωνιση του ανθρώπινου είδους. Τέλος, ευεργετικό θα ήταν για την οικογένεια, αν το σχολείο σε μηνιαία βάση το επισκέπτονταν ειδικοί ψυχολόγοι, οι οποίοι θα βοηθούσαν τόσο τα παιδιά όσο και τους γονείς, για να λύσουν τις διαφορές τους.

Από τα παραπάνω, λοιπόν, συνάγεται ότι η κρίση της οικογένειας είναι πολύπλευρη, αλλά όχι αδιέξοδη. Φυσικά, γίνεται κατανοητό ότι για να υπάρξει αρμονική συμβίωση ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας, πρέπει να καταβάλουν όλοι προσπάθεια. Επίσης, επιβάλλεται όλοι να γνωρίζουν ότι είναι παράλογο να διαλυθεί ο οικογενειακός θεσμός στις μέρες μας, καθώς έχει αντέξει από την αρχαιότητα ως σήμερα και έχει αντιμετωπίσει περισσότερες δυσκολίες. Η κρίση της οικογένειας είναι προσωρινή, πρέπει απλώς ο οικογενειακός θεσμός να προσαρμοστεί στη σύγχρονη κοινωνία.

Γεωργαντά Λυδία, Β'2

Τα θετικά και τα αρνητικά της διαφήμισης

Οι διαφημίσεις υπάρχουν παντού, διαδραματίζοντας σημαντικό ρόλο στη ζωή μας. Τις συναντάμε στις εφημερίδες, στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο, στα περιοδικά, στους κινηματογράφους, στο Ιντερνέτ, σε αφίσες ακόμη και σε φέιν βολάν.

Από τη μια πλευρά, τα διαφημιστικά μηνύματα επιδρούν θετικά στον τρόπο ζωής των ανθρώπων. Ειδικότερα, ενημερώνουν το καταναλωτικό κοινό, με αποτέλεσμα οι καταναλωτές να γνωρίζουν καλύτερα τα διάφορα προϊόντα και να κερδίζουν σε χρόνο και χρήμα. Οποιαδήποτε διαφήμιση γεννά τον συναγωνισμό, που έχει ως αποτέλεσμα την ποιοτική βελτίωση των προϊόντων προς όφελος των καταναλωτών. Στον τομέα της διαφήμισης απασχολούνται πλήθος επαγγελματιών, δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας και περιορίζεται η ανεργία σε αυτούς τους χώρους. Τέλος, είναι μια μορφή τέχνης. Οι διαφημίσεις δημιουργούνται με φαντασία και πρωτοτυπία στην προσπάθεια να εντυπωσιάσουν και να προσελκύσουν το αγοραστικό κοινό.

Από την άλλη πλευρά, παρουσιάζεται κι η αρνητική πλευρά της διαφήμισης. Συχνά δεν προσφέρει αντικειμενικές πληροφορίες, δηλαδή, δε γίνονται φανερά στοιχεία που θα έπρεπε να γνωρίζει ο καταναλωτής. Επιπλέον, διαμορφώνεται στη συνείδηση των ανθρώπων η εντύπωση ότι η

ευτυχία και ο λόγος ύπαρξής τους στηρίζεται στην απόκτηση υλικών αγαθών. Τέλος, προβάλλονται πρότυπα που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και ωραιοποιούν τη ζωή, εμφανίζοντας τους πρωταγωνιστές τους να ζουν μέσα στον πλούτο και χλιδή.

Συμπεραίνουμε ότι τη διαφήμιση δεν πρέπει ούτε να την κατακρίνουμε, ούτε να την υπερεκτιμάμε. Μια λύση είναι η αλλαγή της στάσης της ζωής μας και η διαμόρφωση γόνιμης κριτικής σκέψης απέναντι στα διάφορα διαφημιστικά μηνύματα.

Κατσηγεωργιάδου Μαίρη, Α'2

Διαδίκτυο: εχθρός ή φίλος

Η τεχνολογία έχει προχωρήσει με αλματώδη ρυθμό. Η ανάπτυξη της έφερε στη ζωή μας το διαδίκτυο. Το διαδίκτυο είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για όλους μας, ενήλικες και παιδιά.

Οι υπηρεσίες που μας παρέχει διευκολύνουν τη ζωή του ανθρώπου. Αρχικά, έχουμε τη δυνατότητα «να κατεβάσουμε» μουσική και να παίζουμε παιχνίδια κατά τη διάρκεια του ελεύθερου χρόνου μας. Έτσι, περνάμε ευχάριστα κι όμορφα. Από το διαδίκτυο μπορούμε, επίσης, να πληροφορηθούμε για το τι συμβαίνει σε όλο τον κόσμο, ενημερωνόμαστε για πολιτικά, κοινωνικά και πάσης φύσεως θέματα, με αποτέλεσμα να είμαστε σε θέση να συμβάλλουμε στην επίλυση των προβλημάτων. Παράλληλα, μπορούμε να επικοινωνήσουμε με τους φίλους μας μέσα από εφαρμογές του διαδικτύου, όπως είναι το Skype, το viber, το messenger και το facetime. Με αυτόν τον τρόπο, οι αποστάσεις εκμηδενίζονται και κοινωνικοποιούμαστε.

Από την άλλη μεριά, βέβαια, αυτό το μέσο κρύβει πολλούς κινδύνους. Ειδικότερα, δίνει την ψευδαίσθηση της επικοινωνίας ενώ ουσιαστικά μας απομονώνει από την πραγματικότητα και το περιβάλλον μας. Συχνά καθόμαστε μπροστά στον υπολογιστή αρκετές ώρες την ημέρα, με αποτέλεσμα

να μην έχουμε επαφή με τον έξω κόσμο, χάνουμε την αίσθηση του χρόνου και αντί να παίζουμε με τους φίλους μας ή να κάνουμε κάτι δημιουργικό, ασχολούμαστε όλη την ώρα με το διαδίκτυο. Δεν είναι, επίσης, λίγες οι φορές που ακούμε από τα Μ.Μ.Ε. για περιπτώσεις ανθρώπων οι οποίοι κρύβοντας την αληθινή τους ταυτότητα προσεγγίζουν ανήλικα παιδιά με σκοπό να τα βλάψουν.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι το διαδίκτυο μπορεί να φανεί χρήσιμο εργαλείο, αρκεί να χρησιμοποιηθεί με μέτρο και με το ορθό τρόπο. Διαφορετικά, κρύβει πολλούς κινδύνους, ειδικά για εμάς, τους νέους ανθρώπους.

Δάφνη Βουρνά, Α'2

Ελλάδα, η χώρα των αντιφάσεων

Από την αρχαιότητα ο ελληνικός αποτέλεσε έναν αξιόλογο πολιτισμό. Χαρακτηρίζεται από τις αξίες, ήθη, ιδεώδη, όπως είναι η ελευθερία, δημοκρατία, η ειρήνη, αλλά και από επιστήμες οι οποίες αναπτύχθηκαν εκείνη την εποχή με χαρακτηριστικότερα παραδείγματα τη γεωμετρία, αστρονομία, φυσική. Μάλιστα, δεν ήταν λίγες οι φορές που αποτέλεσε πρότυπο για άλλους λαούς. Αυτό, όμως, που ποτέ δε χαρακτήριζε την Ελλάδα, από τότε μέχρι σήμερα, ήταν η ομοιομορφία.

Όλοι έχουμε παρατηρήσει κάποιες αντιφάσεις. Οι αντιθέσεις της Ελλάδας είναι γύρω από τον καθένα μας στην καθημερινή μας ζωή. Αρχικά, μπορούμε να τις παρατηρήσουμε στους ίδιους τους ανθρώπους και ειδικότερα στο χαρακτήρα τους. Οι Έλληνες είναι γνωστοί ως ένας λαός της δουλειάς και μάλιστα της σκληρής δουλειάς. Κερδίζει επάξια το ψωμί του ενώ νιώθει δικαιολογημένα περήφανος για τον εαυτό του. Σήμερα, αντιθέτως, δεν είναι αυτός ο ορισμός που θα δίναμε στους συμπολίτες μας. Ο καθένας κοιτά τον ίδιον συμφέρον. Οι Έλληνες έχουν γίνει οκνηροί τεμπέληδες και καιροσκόποι. Εκμεταλλεύονται κάθε πηγή κέρδους με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον τουρισμό. Οι τουρίστες, συχνά, γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης των ξενοδόχων ή ταβερνιάρηδων αναγκαζόμενοι να πληρώσουν τις ειδικά «ανεβασμένες» τιμές για ελληνικά προϊόντα.

Χωρίς να απομακρυνόμαστε από το χαρακτήρα του σύγχρονου Έλληνα μπορούμε να παρατηρήσουμε ακόμα μια αντίφαση που δεν είναι άλλη από την φιλοξενία. Ένα χαρακτηριστικό το οποίο ο καθένας έπρεπε να τηρεί από τα αρχαία χρόνια. Όλοι έχουμε ακουστά για το μύθο του Ξένιου Δία, προστάτη των ξένων και των ταξιδιωτών. Επιπρόσθετα, οι Έλληνες είναι ένας λαός ο οποίος έχει γνωρίσει και νιώσει στο πετσί του τη μετανάστευση, αλλά και τα συναισθήματα ενός ανθρώπου που βρίσκεται σε αυτή τη θέση. Την απόγνωση, το φόβο για το άγνωστο, για το νέο και την ανασφάλεια, όπως έγινε κατά τη Μικρασιατική Καταστροφή το 1922, όταν ο κόσμος αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τα υπάρχοντά του στα παράλια της Μικράς Ασίας και να κάνει μια νέα αρχή στην Ελλάδα. Όλα τα προαναφερθέντα στοιχεία και γεγονότα μάς κάνουν να πιστεύουμε πως θα υπήρχε κατανόηση απέναντι στους μετανάστες. Κι, όμως, γίνεται το ακριβώς αντίθετο. Ίσως η εγκληματικότητα να προκάλεσε το φόβο, την ανασφάλεια, την απομόνωση, την αποξένωση και αυτά με τη σειρά τους να καλλιέργησαν ένα αίσθημα ξενοφοβίας. Ίσως, από την άλλη, να μην είμαστε ο φιλόξενος και γενναιόδωρος λαός που θέλουμε να πιστεύουμε ότι είμαστε.

Αντιθέσεις, όμως, δεν παρατηρούνται μόνο στην ιδιοσυγκρασία των ατόμων, αλλά και στο ίδιο περιβάλλον. Η χώρα μας έχει την τιμή να βρίσκεται σε μια πλεονεκτική γεωγρα-

φική θέση. Η ηλιοφάνεια είναι μοναδική, κάτι άγνωστο για τις χώρες της υπόλοιπης Ευρώπης. Έτσι, δίνει και τη δυνατότητα καλλιέργειας προϊόντων που δεν μπορούν να καλλιεργηθούν σε άλλες χώρες. Όπου και να κοιτάξει κανείς, βρίσκονται γλαφυρά τοπία, ήρεμες θάλασσες, παραδοσιακές κατοικίες. Η ποικιλομορφία, όμως, δε λείπει, καθώς και ορεινά, πεδινά και παραθαλάσσια τοπία όλα με τη δική τους ομορφιά καλούν τους ανθρώπους να τα επισκεφθούν. Δεν είναι, όμως, παντού έτσι. Στις πόλεις, το τοπίο έχει αλλοιωθεί και κάθε πράσινο στοιχείο έχει εξαφανιστεί. Η φύση διαβρώνεται με ταχύτατους ρυθμούς και γι' αυτό ευθύνεται ο άνθρωπος. Μολύνει και ρυπαίνει το περιβάλλον, αδιαφορώντας για τις συνέπειες αυτών των ενεργειών.

Τέλος, απαραίτητο είναι να μην παραλειφθεί η αντίθεση που δημιουργείται ανάμεσα στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Στο δημόσιο τομέα, κυριαρχούν οι γνωριμίες και όχι οι ικανότητες ή η αξία του καθενός. Μπορεί οποιοσδήποτε απόφοιτος Λυκείου να βρεθεί υψηλότερα στην ιεραρχία από έναν εργατικό πτυχιούχο νέο, αρκεί να γνωρίζει το κατάλληλο άτομο. Αυτό θεωρείται απαράδεκτο και ντροπιαστικό για τον ίδιο, αλλά και για όλους εμάς που ονομαζόμαστε «Έλληνες». Αυτή η κατάσταση έχει δημιουργήσει σύγχυση και πολλά ρουσφέτια. Αντιθέτως, στον ιδιωτικό τομέα τα φαινόμενα αυτά είναι μηδαμινά έως και ανύπαρκτα. Αυτό ίσως και να οφείλεται στο γεγονός πως ο εργοδότης νοιάζεται για την εταιρεία κάτι που δεν παρατηρείται στο δημόσιο, καθώς έχει χαθεί κάθε αίσθημα πατριωτισμού.

Για όλους αυτούς τους λόγους η Ελλάδα δεν μπορεί να διατηρήσει μια μοναδική, θετική και απόλυτη ταυτότητα ενώ μένει γνωστή ως η «Χώρα των αντιθέσεων». Γι' αυτό καλώ όλους να ξεκινήσουμε μια συλλογική προσπάθεια, διατηρώντας ή υιοθετώντας τα θετικά στοιχεία των προγόνων μας, με σκοπό να εξαφανίσουμε τα αρνητικά στοιχεία που έχουν μάλλον κυριαρχήσει.

Δημήτρης Μελέτης Μακρής, Γ2

«Αναμνήσεις Συμμετρίας»

Τρίτη 22 Δεκεμβρίου 2015

Η Λέσχη Ανάγνωσης του Γυμνασίου μας υποδέχθηκε τον πρώτο της καλεσμένο, λίγο πριν τα Χριστούγεννα. Ο μαθηματικός, Ανδρέας Λύκος, ήρθε από τη μακρινή Κομοτηνή, για να συζητήσουμε το πρώτο του βιβλίο με τίτλο «Αναμνήσεις Συμμετρίας».

Το βιβλίο του αποτελεί μία μυθιστορηματική περιήγηση στα έργα του Ολλανδού χαρακτή M.C. Escher. Βασικοί ήρωες είναι ένας μαθηματικός, μία φοιτήτρια Ιστορίας της Τέχνης και φυσικά ο ίδιος ο Escher. Σκηνικό, το Ατράνι, μια μικρή ιταλική πόλη. Ή μήπως όχι;

Το βιβλίο μοιάζει σαν ταινία. Οι εικόνες εναλλάσσονται συνεχώς όσον αφορά την τοποθεσία, τους πρωταγωνιστές, τα ίδια τα έργα του χαρακτή. Ταξιδεύουμε σε Ιταλία, Ισπανία και Ολλανδία, αλλά και στην Ελλάδα του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου. Όμως, πώς συνδυάζονται όλα αυτά; Πώς μεταφερόμαστε στο παρόν, στο παρελθόν και ίσως στο μέλλον; Το όχημα είναι σίγουρα η τέχνη και ο έρωτας. Ένας έρωτας που μοιάζει με την απόλαυση ενός έργου τέχνης! Κοιτώντας το θα ήθελες να ζωντανέψει και να σε πάρει μαζί του.

Όστόσο, οι μικροί μας μαθητές δεν εστίασαν μόνο σε αυτό. Εντυπωσιάστηκαν με την έννοια της συμμετρίας που επικρατεί όχι μόνο στα έργα του Escher, αλλά και στη δομή του βιβλίου. Και όταν αναφερόμαστε στην έννοια της συμμετρίας, ίσως να εννοούμε και το 'σπάσιμο' αυτής.

Αν και είπαμε για συζήτηση του βιβλίου από τον κύριο Ανδρέα Λύκο, στην πραγματικότητα, τα παιδιά ήταν εκείνα που 'αποκάλυπταν' το βιβλίο, ρωτώντας τον οτιδήποτε τους είχε προκαλέσει το ενδιαφέρον. Από τον έρωτα του Θωμά και της Ραφαέλας, μέχρι το αδύνατο τρίγωνο, τις ανέφικτες κατασκευές και τις μη ευκλείδειες γεωμετρίες. Τα παιδιά άκουσαν έναν μαθηματικό και μία φιλόλογο να συζητούν για το σχήμα του κύκλου. Σχήμα κύκλου στη λογοτεχνία και κύκλος, το απόλυτα συμμετρικό γεωμετρικό επίπεδο σχήμα. Πολύ όμορφη κι ενδιαφέρουσα συζήτηση!

Παραθέτουμε κάποια από τα σχόλια των μαθητών σχετικά με τη γνωριμία τους με το συγγραφέα και το βιβλίο του...

«Η χθεσινή συζήτηση ήταν πολύ ενδιαφέρουσα. Ως παιδιά που είχαν διαβάσει το βιβλίο ήρθαμε σε επαφή με τα χαρακτηριστικά του Escher και μας δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσουμε με το συγγραφέα. Καταφέραμε να ρωτήσουμε ένα μαθηματικό για το ταξίδι του στον κόσμο της λογοτεχνίας και της τέχνης. Επίσης, οτιδήποτε δεν κατανοήσαμε ήταν πρόθυμος να το εξηγήσει με ένα χαμόγελο κάνοντάς μας να νιώθουμε άνετα, ώστε να συμμετάσχουν στο τέλος της συζήτησης όλα τα παιδιά κάθε ηλικίας, ακόμα και οι καθηγήτριες. Τέλος, υπέγραψε με αφιερώσεις τα βιβλία μας. Ανυπομονώ για την επόμενη συζήτηση παρόμοιου είδους.» (Δημήτρης Μ.)

«Η χθεσινή συζήτηση ήταν πάρα πολύ ωραία και ενδιαφέ-

ρουσα. Με βοήθησε να λύσω όλες τις απορίες μου για το βιβλίο αλλά ταυτόχρονα με βοήθησε και να καταλάβω από πού πήρε την έμπνευση για την ιστορία του βιβλίου του. Ακόμη, έμαθα ότι όταν έχεις θέληση, φαντασία και αγαπές κάτι τόσο πολύ, μπορείς να επιτύχεις και να καταφέρεις τα πάντα. Ευχαριστώ πολύ. Ήσασταν πολύ υπομονετικός, ήρεμος και ευδιάθετος.» (Ναταλία Π.)

«Η χθεσινή επίσκεψη ήταν πραγματικά εξαιρετική. Έχω εντυπωσιαστεί! Μου λύθηκαν αρκετές απορίες αναφορικά με το βιβλίο και όχι μόνο. Εύχομαι κάτι τέτοιο να ξαναγίνει, γιατί πραγματικά ήταν κάτι πολύ βοηθητικό για όλους. Σας ευχαριστώ πολύ!!» (Παναγιώτης Χ.)

«Η χθεσινή συζήτηση ήταν υπέροχη. Μέσα από την επίσκεψη του συγγραφέα - μαθηματικού κατάλαβα περισσότερο το βιβλίο και ανυπομονώ να το ολοκληρώσω. Επίσης, μέχρι εκείνη τη συζήτηση δεν είχα αντιληφθεί τη στενή σχέση της τέχνης με τα μαθηματικά. Ανυπομονώ να διαβάσω και άλλα βιβλία του συγγραφέα σχετικά με τα μαθηματικά και τη λογοτεχνία. Τέλος, μέσα από τη συζήτηση μου λύθηκαν πολλές απορίες γι' αυτό το πολύ ενδιαφέρον βιβλίο.» (Δήμητρα Δρ.)

«Η χθεσινή συζήτηση ήταν άκρως ενδιαφέρουσα. Ο κύριος Ανδρέας Λύκος μας μίλησε για το βιβλίο του, αλλά και εστίασε στα έργα του χαρακτή Έσερ. Μάλιστα, στο βιβλίο του κατάφερε να συνδυάσει τα μαθηματικά και την τέχνη μέσω αυτού του καλλιτέχνη. Με αυτό τον τρόπο πήραμε μία γεύση για κάποιες έννοιες που συναντάμε στην καθημερινότητά μας, όπως η ψευδαισθήση, η φαντασία, η συμμετρία και η αρμονία. Γι' αυτό περιμένω με ανυπομονησία το επόμενο βιβλίο, που θα γράψει. Είμαι σίγουρη ότι θα πετύχει να ελκύσει το ενδιαφέρον ακόμα περισσότερων αναγνωστών, ώστε να εκτιμήσουν και εκείνοι με τη σειρά τους την αξία των μαθηματικών και της τέχνης.» (Νικολίνα Τ.)

Σκέψεις για την συμμετοχή μας στον ΘΑΛΗ

Στις φωτογραφίες βλέπετε τα μέλη μιας πραγματικά τολμηρής και θετικής ομάδας!!! Τα παιδιά μας συμμετείχαν στον Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό στα Μαθηματικά, "Ο Θαλής", που διοργανώνει για 76η φορά η Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία. Στη σκέψη των παιδιών κυριαρχούσε το άγχος της εμπειρίας: "Θα εξεταστώ εκτός του οικείου περιβάλλοντος του σχολείου μου" ή το άγχος για τα θέματα: "Θα είναι άραγε εύκολα ή όχι;"

Στη σκέψη των μεγαλύτερων, όμως, υπήρχαν τα χθεσινοβραδινά γεγονότα τρομοκρατίας στο Παρίσι. Το γεγονός της άδικης και άσκοπης απώλειας πολλών ανθρώπινων ζωών. «Καλύτερα να παιδευτώ φανατικά να λύσω δύσκολες ασκήσεις, παρά να φανατίζομαι με θρησκείες, πολιτικές και κοινωνικές πεποιθήσεις» ήταν μερικές από τις σκέψεις των παιδιών.

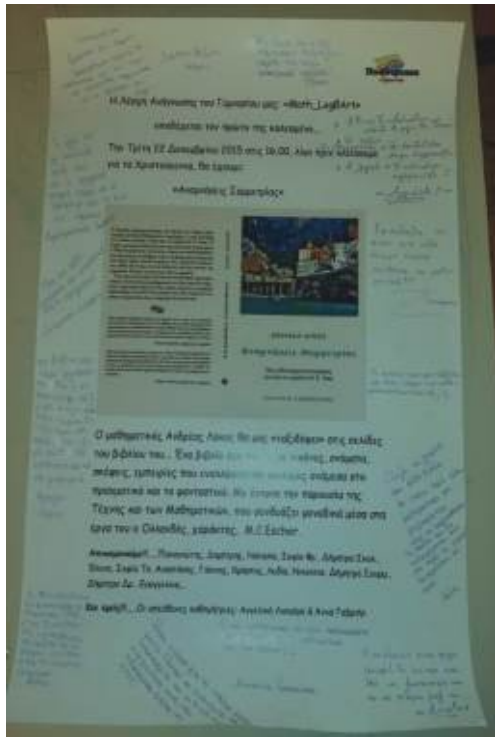
Και από την άλλη μεριά, ο λόγος και ο χαιρετισμός του Λυκειάρχη του σχολείου, που ήταν το εξεταστικό κέντρο και για τους δικούς μας μαθητές. Τα σημάδια της κοινωνικοοικονομικής κρίσης και παρακμής της Ελλάδας ήταν παντού φανερά. Παράπονο, γιατί το σχολείο ήταν κλειστό λόγω κατάληψης, παράπονο, γιατί δεν υπήρχαν αρκετοί εθελοντές μαθηματικοί επιτηρητές, παράπονο για τα οικονομικά του σχολείου, για παράδειγμα έλλειψη χαρτιού ... Ωστόσο, ο λόγος του έκλεισε ελπιδοφόρα, λόγω όλων αυτών των παιδιών που αγαπούν τα μαθηματικά και "ξόδεψαν" το Σάββατό τους (και όχι μόνο), για να συμμετάσχουν.

Σίγουρα αυτή η μειοψηφία μπορεί να αλλάξει τον κόσμο προς το καλύτερο!!!(;)

Το χειροκρότημα πάντως που ακολούθησε δίνει την πιο θετική απάντηση.

Με αγάπη στους "τολμηρούς" μαθητές μου,

Άννα Γαβριήλ

«Το σχολείο μας διαθέτει μία καταπληκτική λέσχη ανάγνωσης και χαίρομαι πολύ που συμμετέχω σε αυτήν. Η λέσχη συνδυάζει την λογοτεχνία και τα μαθηματικά. (...) Μέχρι στιγμής, όμως η ωραιότερη στιγμή ήταν όταν μας επισκέφτηκε ο κύριος Λύκος, συγγραφέας του βιβλίου «Αναμνήσεις Συμμετρίας». Απάντησε σε όλες τις απορίες μας και προσπάθησε να μας μιλήσει στον τρόπο με τον οποίο σκεφτόταν και ζωγράφιζε ο Έσερ. Μέσα από μία διαδραστική παρουσίαση του βιβλίου του μας εξήγησε σημαντικές συμμετρικές έννοιες, οι οποίες ήταν απαραίτητες για την κατανόηση συγκεκριμένων σημείων του κειμένου, που σχετίζονται με τους πίνακες του χαρακτή. Οι γνώσεις που αποκομίσαμε από το βιβλίο και την παρουσίαση είναι ιδιαίτερα χρήσιμες τόσο σε πρακτικό όσο και σε πνευματικό επίπεδο!» (Λυδία Γ.)

Ολοκληρώνοντας τις σκέψεις μας γι' αυτήν την υπέροχη συζήτηση μεταξύ των παιδιών της Λέσχης, δύο μαθηματικών και μιας φιλόλογου θα θέλαμε να παραθέσουμε τα λόγια του Escher, τα οποία για εμάς εκφράζουν απόλυτα τη συνεργασία, τη διαθεματικότητα και την ανάμειξη ιδεών.

«Όταν έρχομαι αντιμέτωπος με τα μυστήρια που μας περιβάλλουν και αναλύω τις παρατηρήσεις που έχω κάνει καταλήγω στα μαθηματικά. Παρόλο που δεν έχω καμία εκπαίδευση στις θετικές επιστήμες, συχνά πιστεύω ότι έχω περισσότερα κοινά με τους μαθηματικούς, παρά με τους συναδέλφους μου καλλιτέχνες.»

Άννα Γαβριήλ & Αγγελική Λισγάρα

Βράβευση των μαθητών μας για τη συμμετοχή και επιτυχία τους στον 3ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Φυσικής για το Γυμνάσιο στις 9 Μαρτίου 2015...

Μπορεί ένα άστρο να γεννιέται από τυχαία κίνηση μεσοαστρικής ύλης που συγκεντρώνεται μέσω βαρυτικής δύναμης, όμως, για εμάς τα δικά μας «αστέρια», οι μαθητές μας, «γεννήθηκαν» από συμπυκνώσεις αγάπης, μελέτης και όρεξης για μάθηση και πρόοδο.

Τα «αστέρια» που διακρίθηκαν και βραβεύτηκαν την Κυριακή 12 Δεκεμβρίου στο Αμφιθέατρο «Ιωάννης Δρακόπουλος», στα Προύλεια του Πανεπιστημίου Αθηνών ήταν: Από την Α΄ Γυμνασίου: Γεωργοστάθη Γεωργία (15η στην τάξη της πανελληνίως) Από την Β΄ Γυμνασίου: Μπούφης Αθανάσιος (7ος στην τάξη του πανελληνίως) Μακρής Δημήτριος Μελέτης (12ος στην τάξη του πανελληνίως).

Ωστόσο, παρακάτω παραθέτουμε και τους μαθητές μας που συμμετείχαν στο διαγωνισμό και πήραν έπαινο...

Α΄ Γυμνασίου: Φραγκή Σοφία, Τσαλίκη Αθηνά, Σταμουλάκη Μαριαλένα, Μακρή Μυρσίνη, Κλόκα Αλεξία, Γεωργαντά Λυδία, Κοτσώνη Χριστίνα, Καραθανάση Μαριάννα, Φιλελέ Νικολέτα Β΄ Γυμνασίου: Μπούμπαλης Ιωάννης Γ΄ Γυμνασίου: Βουλγαρέλη Αθανασία, Ψαρομμάτη Μικαέλα

Σας ευχόμαστε να προσπαθείτε και να πετυχαίνετε τους στόχους σας....

Με αγάπη,

Χρυσόστομος Ξάνθος & Άννα Γαβριήλ

Ομιλία του μαθηματικού Μιχαηλίδη Τεύκρου

Εμείς, τα μέλη μιας πραγματικά «θετικής» ομάδας, φτάσαμε στο μουσείο Ηρακλειδών, κατά τις 7 το απόγευμα. Η προσέλευση ήταν μεγάλη και έτσι ακούσαμε την ομιλία του μαθηματικού Μιχαηλίδη Τεύκρου σε μια αίθουσα πλημμυρισμένη από μαθηματικά. Συμμετρία, εξισώσεις, ανισώσεις, γεωμετρία και τέχνη, μοτίβα, γεωμετρικά στερεά, fractals...

Ακούσαμε τις θεωρίες του Ευκλείδη, του Εμπειδοκλή, του Γαληνού, του Ιμπν Χαϊτάμ, του Νεύτωνα σχετικά με τη φύση και τη διάδοση του φωτός... Σωστές ή λανθασμένες, σύγχρονες ή ξεπερασμένες, όλες συνετέλεσαν στην εξέλιξη της επιστήμης, στο σημείο που γνωρίζουμε μέχρι στιγμής. Οι ανήσυχτοι ερευνητικά μαθητές μας άκουσαν λέξεις, όπως αξίωμα, αίτημα, αναλογία, λόγος. Άκουσαν τι θεώρησε ο Ευκλείδης ως τα αξιώματά του για τη θεωρία του σχετικά με τη διάδοση του φωτός και την οπτική και όπως είπε μία αγαπημένη μας μαθήτριά: «Τα αξιώματα είναι αυτά που θεωρούμε standard σωστά!».

Επίσης, άκουσαν για την ευθύγραμμη κίνηση του φωτός, ως απόρροια της «Αρχής της ελάχιστης προσπάθειας». Είναι ο πιο σύντομος δρόμος η ευθεία... Άκουσαν για τον Leibniz και για την άποψή του ότι: «Ζούμε στον καλύτερο δυνατό κόσμο», που υπακούει στην αρχή της ελάχιστης προσπάθειας και ότι όλα γίνονται με τον «οικονομικότερο» τρόπο στη φύση.

Άκουσαν ότι τα τέσσερα πρώτα αιτήματα του Ευκλείδη καταλαμβάνουν μία σειρά, ενώ το 5ο αίτημα διατυπώνεται σε πέντε γραμμές. Γιατί άραγε; Παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές μαθηματικών από τον Ευκλείδη;

Στόχος ήταν τα παιδιά να παρακολουθήσουν μία ομιλία που απευθύνεται σε ανθρώπους που αγαπούν την επιστήμη τους και θέλουν συνεχώς να βελτιώνονται και να εμπλουτίζουν τις γνώσεις τους. Να ακούν έναν μαθηματικό να μιλάει για ιστορία. Έστω και για την ιστορία της επιστήμης....

Να κατανοήσουν ότι το μάθημα, η μάθηση και το σχολείο δεν κλείνονται σε αίθουσες και περιορισμένα κτήρια, σε συγκεκριμένα ωράρια και ηλικίες, αλλά ότι η γνώση επέρχεται από τη συνεχή ανταλλαγή εμπειριών, δεξιοτήτων και από την επικοινωνία ανθρώπων που έχουν αγάπη και πάθος για την επιστήμη που υπηρετούν...

Η ώρα 12 τα μεσάνυχτα περίπου... Η μέρα έκλεισε με έξι ενθουσιασμένες παιδικές - εφηβικές φωνές και με μία ακόμα ενήλικη (σχεδόν...) ευχαριστημένη και ευγνώμονα φωνή...

Ηλία, Παναγιώτη, Νικολίνα, Μυρσίνη, Σοφία, Σπύρο,
σας ευχαριστώ

Άννα Γαβριήλ

Τα πολυτροπάκια πάνε Ηρώδειο!

Στο πλαίσιο του μαθήματος της αρχαίας τραγωδίας του Ευριπίδη, «Ελένη», οι καθηγήτριες μας, αλλά κι εμείς, οι μαθητές της Γ΄ γυμνασίου αποφασίσαμε να παρακολουθήσουμε στο Ηρώδειο μια από τις αρχαίες τραγωδίες του τραγικού ποιητή, τις «Τρωάδες».

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι το Ηρώδειο είναι ένα από τα πιο εντυπωσιακά σωζόμενα αρχαία θέατρα. Ο τρόπος κατασκευής του είναι εκπληκτικός, βέβαια, αυτό που τον έκανε ίσως ακόμα πιο ξεχωριστό ήταν η παράσταση που φιλοξενούσε. Οι «Τρωάδες» είναι μια ενδιαφέρουσα αρχαία τραγωδία, που διαδραματίζεται στην Τροία μετά τον Τρωικό πόλεμο και επικεντρώνεται στην απόγνωση και στην πικρία των γυναικών της Τροίας. Μπορεί στα μάτια του θεατή να μη φαντάζει κάτι ξεχωριστό, αλλά οι ερμηνείες και η πλοκή του έργου είναι αξιωματικές, καθώς κρατούν το θεατή σε εγρήγορση και ενθουσιασμένους αγωνιά να δει τι θα συμβεί στη συνέχεια. Βέβαια, τονίζονται ιδιαίτερα οι φρικαλεότητες του πολέμου κι ένα επιτακτικό αίτημα για αλληλεγγύη κι ανθρωπισμό.

Φεύγοντας από το Ηρώδειο αισθανθήκαμε πολύ όμορφα, αλλά και προβληματιστήκαμε σχετικά με τα μηνύματα που μας πέρασε. Ήταν η πρώτη αρχαία τραγωδία που παρακολουθήσαμε και σίγουρα θα μας μείνει αξέχαστη.

Ναταλία Παπαδημητρίου Γ΄1

Bella Italia

Στις 9 Σεπτεμβρίου εμείς, οι μαθητές της Γ΄ Γυμνασίου, παρακολουθήσαμε εκτός του σχολικού προγράμματος - τη συναυλία της ορχήστρας των νυκτών εγχόρδων με τίτλο «Bella Italia». Η εκδήλωση αυτή έλαβε τόπο στον Κήπο του Μεγάρου.

Το θέμα της εκδήλωσης ήταν η Ιταλική μουσική. Ξεκίνησε στις οκτώ και μισή και διήρκεσε περίπου δύο ώρες, στις οποίες συμπεριλήφθηκαν σερενάτες, καντσονέτες, χαμπανέρες, βαλς, πόλκες, μαζούρκες, τάνγκο των Σιλβέστρι, Ματσόκκι, Γκαλάντι και άλλων συνθετών. Η σοπράνο ήταν η Ναταλία Κάντζια, ο τενόρος ο Γιάννης Χριστόπουλος και τη μουσική διεύθυνση ανέλαβε ο Άρης Δημητριάδης. Τα κυρίαρχα μουσικά όργανα της βραδιάς ήταν το μαντολίνο και η κιθάρα.

Με τη συνοδεία δύο καθηγητριών, της κα Γαβριήλ και της κα Σπυροπούλου, φτάσαμε στο χώρο του Μεγάρου στις οχτώ και περιμέναμε με ανυπομονησία να ξεκινήσει η εκδήλωση. Παρ' όλο που υπήρξε μια μικρή καθυστέρηση ανταμφεθήκαμε από τις εξαιρετικές ερμηνείες της σοπράνο και του τενόρου. Αν κι ήταν ένα άγνωστο -για εμάς- είδος μουσικής και ερμηνείας, δεν μπορούσαμε να μη μείνουμε εντυπωσιασμένοι.

Δεν καταλάβαμε πώς πέρασε η ώρα και φτάσαμε στο πρώτο διάλειμμα, του οποίου ο σκοπός ήταν η ξεκούραση των συμμετεχόντων. Στη συνέχεια, το υπόλοιπο της βραδιάς κύλησε όμορφα κάτω από τον ξάστερο ουρανό της Αθήνας και με τη δροσιά του Κήπου. Η ωραία ατμόσφαιρα μας έκανε να ευχαριστηθούμε ακόμα περισσότερο τις ερμηνείες. Κάποια στιγμή, δυστυχώς για εμάς, η συναυλία τελείωσε, αλλά πρώ να ομολογήσω ότι στεναχωρηθήκαμε, καθώς περνούσαμε ευχάριστα.

Την επόμενη εβδομάδα, η συναυλία αυτή ήταν το πρώτο θέμα συζήτησης στο σχολείο, καθώς μας είχε προκαλέσει μεγάλη εντύπωση. Γενικότερα, η εκδήλωση αυτή είναι από τις καλύτερες που έχουμε παρακολουθήσει, ως σχολείο.

Κλαδάκης Γιώργος, Γ΄1

Μαθηματικές Προεκτάσεις ενός έργου τέχνης - Τα Μαθηματικά στην Τέχνη και τον Πολιτισμό...

Τρίτη, 22 Δεκεμβρίου 2015

Άραγε, τι καταλαβαίνει κανείς από τους δύο προηγούμενους τίτλους; Αν είσαι μαθηματικός, αρχίζεις να νιώθεις, ίσως, λίγο άβολα. Τέχνη! Μεγάλη λέξη, αλλά όχι πολύ «λογική». Μίλα μας για την τέχνη των αριθμών, των γεωμετρικών σχημάτων, των συνόλων, των συναρτήσεων, της μοναδικής λύσης ή των άπειρων λύσεων μιας εξίσωσης, έστω για την ομορφιά μιας αδύνατης εξίσωσης. Για φανταστικούς και πραγματικούς αριθμούς, αλλά και για φανταστικούς και πραγματικούς κόσμους.

Όχι, όχι, ίσως δεν είμαστε οι κατάλληλοι!

Αν είσαι, όμως, ένας καθηγητής μαθηματικών, τριγυρισμένος από παιδιά και εφήβους, η ανάμειξη των μαθηματικών και της τέχνης είναι το πιο ομοιογενές μείγμα! Αυτό το μείγμα, αυτό το «πείραμα» βιώσαμε με μία ομάδα 25 μαθητών της Α' Λυκείου του σχολείου μας, μία μέρα πριν κλείσουμε για τα Χριστούγεννα. Ο αγαπητός συνάδελφος, Ανδρέας Λύκος, πρότεινε στα παιδιά μας κάτι πολύ απλό, αλλά για τους ρυθμούς της εποχής μας κάτι πολύ σπάνιο. Τους πρότεινε απλώς να παρατηρήσουν ένα έργο τέχνης, το έργο του Ολλανδού χαράκτη M.C. Escher «Μέρα και Νύχτα» (ξυλοτυπία, 1938). Εκτός από την απλή παρατήρηση, τα παιδιά κατέγραφαν οτιδήποτε μπορούσαν να παρατηρήσουν στον πίνακα, δουλεύοντας με την ομάδα τους.

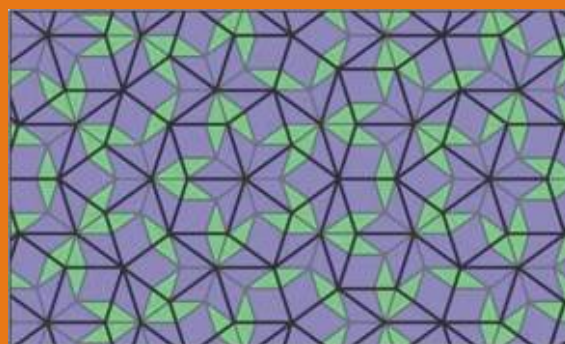

Ύστερα από ένα εικοσάλεπτο περίπου, μοιράστηκαν τις σκέψεις τους με την καθοδήγηση του κ. Λύκου. Οι σκέψεις τους ήταν απόρροια των παρατηρήσεων τους, αλλά μόνο σε ένα αρχικό επίπεδο. Δε χρειάστηκε πολλή ώρα, για να γεννηθούν ιστορίες, σενάρια και υποθέσεις με βάση τον πίνακα. Ακούστηκαν μέχρι και λογοτεχνικές εκφράσεις, όπως: «το καλό και το κακό», «η χαρά και η λύπη» ή «ο φόβος και η ελπίδα».

Ωστόσο, ακούστηκαν και μαθηματικές εκφράσεις και λέξεις με κυρίαρχη τη λέξη «συμμετρία», αλλά και μία αίσθηση απορίας, αν πράγματι αυτή υπάρχει. Μήπως είναι το σπάσιμό της που κάνει τον πίνακα τόσο ξεχωριστό; Οι μαθητές μας άκουσαν για διαφορετικούς τύπους συμμετρίας, εκτός από την αξονική και την κεντρική. Συμμετρία με περιστροφή, χωρίς επικάλυψη αλλά με πλήρη συμπλήρωση. Άκου-

σαν και είδαν πλακοστρώσεις, όχι μόνο με κανονικά πολύγωνα, αλλά και με πλακάκια από τον 14ο αιώνα στο παλάτι της Αλάμπρας στην Ισπανία από μαυριτανούς καλλιτέχνες. Πλακοστρώσεις στη φύση, στην κηρήθρα των μελισσών. Άκουσαν μέχρι και για τις μη περιοδικές πλακοστρώσεις Penrose.

Η μέθοδος που εφάρμοσε ο αγαπητός συνάδελφός μας από την Κομοτηνή αποτελεί μία διαθεματική διδακτική πρόταση με τίτλο «Artfulthinking». Η κύρια επιδίωξη της μεθόδου είναι η επίτευξη της παρατηρητικότητας και της στοχαστικής διάθεσης, της γραπτής αποτύπωσης ιδεών με σαφήνεια, της συνεργατικότητας, της μαθηματικής - πολιτισμικής ευαισθητοποίησης και της ενσυναίσθησης των μαθητών.

Η εκπαιδευτική επίσκεψη στο Ολυμπιακό Στάδιο

Στα μέσα Οκτωβρίου, επισκεφτήκαμε το Ολυμπιακό Στάδιο Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α.), όπου λάβαμε μέρος σε διάφορες αθλητικές δραστηριότητες, όπως ποδόσφαιρο, μπάσκετ, βόλει τένις, στίβο. Ήταν μια συναρπαστική εμπειρία.

Το Ολυμπιακό Στάδιο Αθηνών (επίσημη ονομασία Κεντρικό Ολυμπιακό Στάδιο Ο.Α.Κ.Α.) βρίσκεται στο Μαρούσι της Αττικής, περίπου εννιά χιλιόμετρα από το κέντρο της Αθήνας. Είναι το μεγαλύτερο σε χωρητικότητα στάδιο της Ελλάδας και αποτελεί τμήμα του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών «Επύρους Λούης» (Ο.Α.Κ.Α.). Σκοπός του ήταν εξ αρχής να δώσει την δυνατότητα ανάληψης μεγάλων διοργανώσεων από την πόλη των Αθηνών. Από το 2003 φιλοξενεί σε μόνιμη βάση τους αγώνες του ποδοσφαιρικού τμήματος της Α.Ε.Κ.

Η κατασκευή του ξεκίνησε το 1978 και ολοκληρώθηκε το 1982. Τέλος, δημιουργήθηκε ένα στέγαστρο από τον διάσημο αρχιτέκτονα Σαντιάγκο Καλατράβα, προκειμένου το 2004 να γίνουν τελετές έναρξης και λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων.

Τα σχολικά λεωφορεία μας μετέφεραν στις εγκαταστάσεις του Ο.Α.Κ.Α. στο Μαρούσι. Εκεί, ήρθαν ξεναγοί και μας τοποθέτησαν σε σειρές και μας παρουσίασαν την εξωτερική πλευρά του γηπέδου. Στη συνέχεια, μεταφερθήκαμε σε ένα γήπεδο έξω από το στάδιο, όπου λάβαμε μέρος σε διάφορες αθλητικές δραστηριότητες, όπως ποδόσφαιρο, μπάσκετ, στίβο κ.α. Εξαντλημένοι κάναμε διάλειμμα στο κυλικείο μέσα στο γήπεδο, όπου καθίσαμε σε καναπέδες ανά τμήμα, για να απολαύσουμε το κολατσιό μας.

Αργότερα, πήγαμε σε ένα κλειστό γήπεδο, όπου παίξαμε ποδόσφαιρο, μπάσκετ, τένις, πιγκ πονγκ, μπαντμιντον, χόκεϊ, βολλευ, τοξοβολία, σκοποβολή και ξιφομαχία. Πρώτα-πρώτα, στο ποδόσφαιρο χωριστήκαμε σε ομάδες και παίξαμε Πρώτη εναντίον Δεύτερας γυμνασίου. Μετά ήρθε ένας ξεναγός και μας είπε «να κάνουμε σουτάκια» στο μπάσκετ. Αφού κάναμε σουτ, αυτός που πέτυχε τα περισσότερα καλάθια έπαιξε εναντίον του ξεναγού. Δοκιμαστήκαμε στο «μπαντμιντον», το οποίο ήταν πραγματικά ένα πολύ δύσκολο άθλημα, αλλά τα καταφέραμε. Αργότερα, παίξαμε τένις και πιγκ-πονγκ, δυο παρόμοια αθλήματα και τέλος χόκεϊ. Μαζευτήκαμε τέσσερα παιδιά και πήραμε μέρος σε "τουρνουά", φάνταζε ακατόρθωτο, αλλά προσπαθήσαμε. Η μεγάλη δυσκολία ήταν όταν η μπάλα γλιστρούσε, κατευθυνόταν μόνη της στον αντίπαλο κι έτσι δεν μπορούσαμε να βάλουμε γκολ στο τέρμα. Τέλος, μας πήγαν στο κυλικείο. Ήμασταν αρκετά διψασμένοι και πεινασμένοι. Γι' αυτό, έπρεπε να πάρουμε ενέργεια και να χαλαρώσουμε. Δυστυχώς η ώρα πέρασε γρήγορα, είχε μεσημεριάσει, έπρεπε να πάρουμε το δρόμο της επιστροφής έτσι ήρθαν τα σχολικά λεωφορεία και επιβιβαστήκαμε με προορισμό το σχολείο μας. Αυτή η εκπαιδευτική επίσκεψη θα μου μείνει αξέχαστη. Το Ολυμπιακό Στάδιο είναι ένα εξαιρετικό δείγμα αρχιτεκτονικής της σύγχρονης εποχής που αξίζει να δουν όλοι.

Παραθέτουμε μερικά σχόλια των μαθητών που συμμετείχαν σ' αυτό το ιδιαίτερα πρωτότυπο μάθημα:

«Ήταν πολύ ενδιαφέρον, ιδιαίτερα, επειδή συνδέει τα μαθηματικά με κάτι τόσο καθημερινό, όπως ένα πλακόστρωτο σε κάποιο πεζοδρόμιο. Μετά από αυτό καταλαβαίνει κανείς πόση επιστήμη 'κρύβεται' στο καθετί.» (Μικαέλα Ψ.)

«Είδαμε τα μαθηματικά από μία διαφορετική σκοπιά και αναλύσαμε καθημερινά πράγματα που δεν είχαμε σκεφτεί ποτέ. Ο διαδραστικός τρόπος παρουσίασης, καθώς και η συμβολή της τέχνης έκαναν το μάθημα ενδιαφέρον και βοήθησαν στη βαθύτερη κατανόηση.» (Θανάσης)

«Ήταν μία ασυνήθιστη παρουσίαση, αλλά πολύ ενδιαφέρουσα, γιατί είδαμε πράγματα από την καθημερινότητα και διαφορετικά, μέσα από τα μαθηματικά.» (Σπυριδούλα)

«Η παρουσίαση ήταν πολύ ενδιαφέρουσα, καθώς μάθαμε πράγματα που δεν είχαν περάσει από το μυαλό μας. Ήταν μία αξέχαστη εμπειρία!» (Ζωή, Δέσποινα, Μυρσίνη)

«Η παρουσίαση θα μπορούσα να πω πως ήταν εξαιρετική απ' όλες τις πλευρές. Αρχικά, με τη αφιέρωση χρόνου σε έργα τέχνης γεμάτα από μοτίβα, σχήματα και χρώματα. Καταφέραμε να μάθουμε όχι μόνο για τη χρήση της γεωμετρίας στη τέχνη, αλλά ακόμη μας δόθηκε η ευκαιρία να αφήσουμε ελεύθερη τη φαντασία μας στο μαγικό κόσμο των μαθηματικών. Μέσα από αυτήν την εμπειρία έμαθα να προσέχω καλύτερα τους πίνακες ζωγραφικής, να παρατηρώ την κάθε λεπτομέρεια και να προσπαθώ να την ερμηνεύσω. Είναι εντυπωσιακό αν σκεφτεί κανείς πώς τόσοι καλλιτέχνες επιχειρούν μέσω της ζωγραφικής να αποτυπώσουν τη δική τους πραγματικότητα, το δικό τους κόσμο, αλλά και φυσικά απόψεις και σκέψεις. Ακόμη πιο εντυπωσιακή παραμένει η ανάμειξη της γεωμετρίας σε αυτή την ουτοπία που δίνει τη δικιά της όμορφη πινελιά και δίνει τη δυνατότητα στην τέχνη να κάνει παραπάνω βήματα. Ενημερώθηκα για τη ζωή και τους πίνακες του σπουδαίου καλλιτέχνη Escher. Έπομένως, η παρουσίαση αυτή μου επέτρεψε να διαπιστώσω το μεγαλείο της συνεργασίας μεταξύ της τέχνης και των μαθηματικών, καθώς και να προβληματιστώ. Τέλος, μου άρεσε πολύ που άκουγα απόψεις και συμπεράσματα άλλων μαθητών που δεν τα είχα σκεφτεί. Έτσι, φανερώνονται οι πνευματικές δυνάμεις του ανθρώπου. Αυτή η παρουσίαση δεν ήταν μόνο εκπαιδευτική, αλλά και ψυχαγωγική!» (Κωνσταντίνα Μ.)

Όλοι εμείς, λοιπόν, μαθητές και καθηγητές των μαθηματικών μέσα σε δύο ώρες «γεμίσαμε τη σκέψη μας με τέχνη!» (Art Full Thinking)

Κι αν σας λείπει η λέξη Μαθηματικά... Ενυπάρχει μέσα στην τέχνη για όλους εμάς!

Ανδρέα Λύκο, σ' ευχαριστούμε!!!

Άννα Γαβριήλ

Μιχαήλ Σιδηρόπουλος, Α'2

λογοτεχνική γωνιά

Στο μάθημα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας οι μαθητές της **Α΄ Γυμνασίου** μυήθηκαν στην τέχνη του ποιητικού λόγου και δημιούργησαν τα δικά τους ποιήματα. Σκοπός μας ήταν να δώσουν στις σκέψεις τους ποιητική χροιά, να αντικρίσουν την τέχνη ως μέσο έκφρασης ιδεών κι εκδήλωσης συναισθημάτων. Με αφορμή το ποίημα του Πύργου Σαραντάρη «Δεν είμαστε ποιητές» έγραψαν το δικό τους ποίημα με τίτλο «**Δεν είμαστε νέοι**». Οι αντιδράσεις ήταν ποικίλες. Αρχικά, ξαφνιάστηκαν και μάλιστα αρκετά παιδιά εξέφρασαν τη δυσαρέσκεια τους, λέγοντας: «Κυρία, δεν είμαστε ποιητές, είναι πολύ δύσκολο να γράψουμε ποίημα». Άλλα παιδιά, πιο συναισθηματικά κι έχοντας στενότερη σχέση με την ποίηση, ενθουσιάστηκαν κι άρχισαν να ξεδιπλώνουν τις σκέψεις τους. Τελικά, αξίζει να σημειωθεί ότι όλα τα παιδιά προσπάθησαν κι αφέθηκαν στο ταξίδι της ποίησης. Διαβάστε μερικά από τα έργα των μικρών «ποιητών» μας και προσπαθήστε να καταλάβετε τις ανησυχίες τους.

Λισγάρα Αγγελική

«Δεν είμαστε νέοι»

Δεν είμαστε νέοι
σημαίνει δεν απολαμβάνουμε την ανατολή.
Δεν ακούμε το θρόισμα των φύλλων το φθινόπωρο.
Δεν ακούμε τη γλυκιά φωνή της νύχτας να μας καληνυχτίζει.
Δεν είμαστε νέοι
σημαίνει πως φοβόμαστε να ανακαλύπτουμε τον κόσμο.

Σοφία Τσακίριδη, Α΄ 1

«Δεν είμαστε νέοι»

Δεν είμαστε νέοι
σημαίνει ότι εγκαταλείπουμε τα όνειρα μας .
Δεν απολαμβάνουμε τη ζωή μας
και μετά από χρόνια θα αναρωτιόμαστε
...γιατί δε ζήσαμε τα χρόνια που ήμασταν νέοι
γεμάτοι ενέργεια , χαρά κι αισιοδοξία
Η ζωή είναι μία και δεν πρέπει να τη χαραμίσουμε!

Ζαφειριάδης Γιάννης, Α΄ 1

«Δεν είμαστε νέοι»

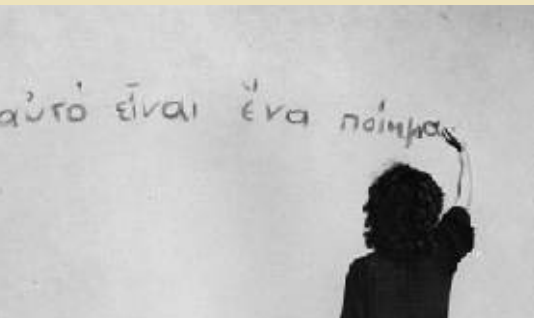
Δεν είμαστε νέοι
σημαίνει ότι εγκαταλείπουμε τα όνειρά μας ,
ότι βλέπουμε τον κόσμο όπως πραγματικά είναι, χωρίς φαντασία.
Σημαίνει ότι ξεχνάμε τις αναμνήσεις των παιδικών μας χρόνων
κι ότι έχουμε κλείσει τη φιλία σε ένα δωμάτιο, χωρίς παράθυρα...
Δεν είμαστε νέοι
σημαίνει ότι ζούμε τη ζωή σαν κάτι δεδομένο, όχι σαν ευκαιρία.

Έλενα Ιωάννου, Α΄ 1

«Δεν είμαστε νέοι»

Δεν είμαστε νέοι
σημαίνει ότι προσπαθούμε να γίνουμε κάτι που δεν είμαστε.
Σημαίνει ότι δε ζούμε τη στιγμή.
Σημαίνει ότι όταν μεγαλώσουμε αναμνήσεις δε θα έχουμε.
Σημαίνει ότι η ζωή δεν έχει νόημα.

Βαλλιαντάτου Ανδρονίκη, Α΄ 2

Στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, οι μαθητές της **Γ΄ Γυμνασίου** ξεφεύγοντας από τα όρια του μαθήματος, μπήκαν στη θέση των ποιητών και δημιούργησαν τα δικά τους ποιήματα. Προέγγισαν την τέχνη της ποίησης, αντιλήφθηκαν τη μαγεία του ποιητικού λόγου και διαπίστωσαν ότι η ποίηση είναι το όχημα των σκέψεων και των συναισθημάτων μας. Η ομοιοκαταληξία, ο ελεύθερος στίχος, τα σχήματα λόγου, ο λιτός λόγος και οι εικόνες είναι μερικά από τα εργαλεία των μικρών μαθητών μας. Οι σκέψεις τους είναι πρωτότυπες και μας παρακινούν να ελπίζουμε, να απολαμβάνουμε τη ζωή, να δημιουργούμε και να ξεπερνάμε τις δυσκολίες της σύγχρονης πραγματικότητας. Ας ταξιδέψουμε στο δικό τους κόσμο. **ΕΝΑΣ ΣΤΙΧΟΣ... ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ , ΑΜΕΤΡΗΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ.**

Λισγάρα Αγγελική

«Όσο υπάρχει ελπίδα»

Κι αν δε σε αφήνουν να δημιουργήσεις, να ανθίσεις,
να κάνεις τη ζωή σου, όπως την ονειρεύτηκες
μη χάνεις ελπίδα, προσπάθησε, συνέχισε να ελπίζεις,
μη δίνεις σημασία στο μίσος, στις κουβέντες του κόσμου,
στην απάνθρωπη συμπεριφορά κι περιφρόνηση.
Μη δίνεις σημασία στις ανούσιες σχέσεις φίλων, γνωστών,
στην καθημερινή βία, ανοησία ...
κάποια στιγμή θα καταλάβουν, θα δουν το φως.

Παπαδημητρίου Μαρία-Ναταλία, Γ΄ 1

Δεν έχουν νόημα στη ζωή τα μεγάλα έργα,
αν ο άνθρωπος μέσα του είναι άδειος
δεν έχουν αξία τα μεγάλα λόγια,
αν ο άνθρωπος δεν έχει θάρρος.

Η ζωή για τον καθένα αποκτά νόημα με διαφορετικό τρόπο,
μόνο έπειτα από θυσία κι ατελείωτο κόπο.
Μα σαν στο τέλος της ζωής του κανείς φτάσει
κι αναλογιστεί όσα έχει περάσει ,
μόνο τότε θα έχει εκτιμήσει
ό,τι πίσω του έχει αφήσει.

Καρύδη Ελένη, Γ΄ 2

Μίλα

Μίλα, μίλα σιγά , ψιθυριστά
με ή χωρίς ουρλιαχτά.
Μη διστάξεις. Μίλα.
Ξύπνα από το βαθύ ύπνο σου
βγες , τρέξε
αργά ή γοργά.
Δεν έχει σημασία.
Εκφράσου, μίλα για το
πρόβλημά σου.

Κλάψε, γέλα, χαμογέλα
ό ,τι σε εκφράζει, αλλά μονάχα
μη σιωπάινεις.
Μην αφήνεις τους άλλους να σε
υποτιμούν
ή να αποφασίζουν για εσένα.
Γι αυτό πρώτα από όλα
πριν από όλα ...
Μίλα

Χάλκος Δημήτρης , Γ΄ 1

Ποίημα για την ελπίδα

Στη ζωή πολλές επιλογές
Κι άλλες τόσες ευκαιρίες...
Μα η ελπίδα κρύβεται,
στην καρδιά μας μέσα βρίσκεται.
Τα δεσμά της δεν τα σπας,
ριζωμένη εκεί μέσα την κρατάς.
Στο πλευρό σου πλάι θα καθίσει,
να έρθει, για να σε παρηγορήσει.
Από αυτήν δεν περιμένεις προδοσία,
γιατί είναι μια γλυκιά κυρία.
Σκηνη θεάτρου η ελπίδα
που κυριαρχεί η αισιοδοξία.
Με μια αγκαλιά αρχίζει ωραία,
με ένα αντίο κλείνει η αυλαία.

Ελεάννα Ρηνιώτη , Γ΄ 2

Red 2

«Red 2- Κριτική ταινίας»

Η αγαπημένη μου ταινία είναι το "RED 2", μια κωμωδία δράσης παραγωγής 2013. Είναι σκηνοθετημένη απ' τον Dean Parisot, και πρωταγωνιστούν οι Bruce Willis, John Malkovich, Mary-Luise Parker, Helen Mirren, Anthony Hopkins και άλλοι γνωστοί ηθοποιοί.

Η πλοκή είναι συναρπαστική, γεμάτη ανατροπές και αγωνία ως την τελευταία σκηνή! Ένας συνταξιοδοτημένος μουσικός πράκτορας της CIA, ο Frank Moses, προσπαθεί να ζήσει μια κανονική ζωή μαζί με την γυναίκα του, όταν ένας πρώην συνάδελφός του, ο Marvin Boggs τον πλησιάζει και του αποκαλύπτει ότι αυτοί οι δύο είναι ακόμα κυνηγημένοι από την κυβέρνηση, αλλά ο Frank τον απορρίπτει. Παρ' όλα αυτά, τα λεγόμενα του Marvin βγαίνουν αληθινά και οι δύο μουσικοί πράκτορες μαζί με τη γυναίκα του Frank βρίσκονται κυνηγημένοι. Στην προσπάθειά τους να δραπετεύσουν συνεργάζονται με μια πρώην εκτελεστή της MI6, για να βρουν ένα τρελό επιστήμονα που είχε κατασκευάσει τη ραδιενεργό βόμβα για την οποία τους κατηγορούν. Στο τέλος, ανακαλύπτουν ότι ο επιστήμονας θέλει να ανατινάξει τη βόμβα, αλλά τον παγιδεύουν και τον σκοτώνουν.

Οι ηθοποιοί είναι καταπληκτικοί και φαίνεται να ξέρουν καλά τη δουλειά τους. Αυτός είναι και ο λόγος που σε κάποιες στιγμές τα μάτια όλων είναι καρφωμένα στην οθόνη, καθώς νιώθουν ότι είναι κομμάτι του έργου. Τέλος, τα ειδικά εφέ φαίνονται πολύ αληθοφανή.

Προτείνω ανεπιφύλακτα αυτή την ταινία, ειδικότερα σε όποιον αρέσει η δράση και η αγωνία.

Γιάννης Κουτσογιάννης, Α'2

«Η μωβ ομπρέλα»

Το καλοκαίρι διάβασα ένα λογοτεχνικό βιβλίο, γεμίζοντας με αυτόν τον τρόπο τον ελεύθερο χρόνο μου. Θα σας παρουσιάσω, μέσω αυτού του άρθρου, τα βασικά σημεία του βιβλίου και ευελπιστώ να σας παρακινήσω να το διαβάσετε.

Διαβάζοντας τις πρώτες σελίδες του βιβλίου, παρουσιάζεται μια γιαγιά με τα δύο εγγονάκια της, τα οποία την επισκέφθηκαν για ένα Σαββατοκύριακο. Με μία αναδρομή στο παρελθόν, διαδραματίζεται η ιστορία του βιβλίου. Η Γιαγιά -που είδαμε αρχικά- είναι η ηρωίδα του βιβλίου. Είναι η δεκάχρονη Ελευθερία που τα δίδυμα μικρότερα αδέρφια της, ο Σάκης και ο Νούλης, την φωνάζουν Λέτρω.

Η ιστορία διαδραματίζεται λίγο πριν το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Ο πατέρας της ήταν ιδιαίτερα αυστηρός. Ήθελε η Ελευθερία να μάθει να κάνει τις δουλειές του σπιτιού. Όμως, εκείνης δεν της άρεσαν. Προτιμούσε να κάνει αυτά που δεν ενέκρινε ο πατέρας της, δηλαδή, να διαβάζει βιβλία, να θέλει να παρακολουθήσει θέατρο και πάνω από όλα ήθελε να μοιάσει στην Αντιγόνη του Σοφοκλή.

Στο πάνω πάτωμα του σπιτιού τους έμενε ένας Γάλλος που κατοικούσε μόνιμα στην Ελλάδα, ο «Κύριος Μαρσέλ». Μετά από ένα διάστημα είχε υπό την προστασία του τον ανιψιό του, τον Μπενουά, που έγινε αχώριστος φίλος με τα παιδιά. Μπορεί, να μην είχαν πολλά παιχνίδια, αλλά είχαν αστείρευτη φαντασία. Η Λέτρω είχε μια φίλη, την Βίττω, της οποίας η Γιαγιά είχε μια μωβ ομπρέλα. Τα αγόρια ήθελαν να την πάρουν, για να φτιάξουν ένα αλεξιπτωτο. Οι γονείς της είχαν χωρίσει και τον πατέρα της τον έβλεπε μια φορά στο τόσο. Ένα μεσημέρι που ο Σάκης και ο Νούλης είχαν κατέβει κρυφά στην αυλή του σπιτιού,

άρησαν να επιστρέψουν και έτσι κατέβηκε η Ελευθερία να τους φωνάξει. Όμως, δεν τους βρήκε εκεί. Είχαν πάει στη διπλανή αυλή και έπαιζαν θέατρο με τον «Κύριο Ριχάρδο», ο οποίος ήταν ο πατέρας της Βίττω.

Μέσα στο βιβλίο παρουσιάζονται κι άλλες περιπέτειες των παιδιών, που κυριαρχεί η φαντασία τους και η παιδική αφέλεια. Βλέπουμε από μια άλλη οπτική γωνία πώς αντιλαμβάνονται τα παιδιά τον κόσμο των «μεγάλων». Μέσα από αυτή την ιστορία μπορούμε να συγκρίνουμε το παρόν με το παρελθόν, διακρίνοντας ομοιότητες και διαφορές στην παιδεία, στην οικογένεια, στην κοινωνία ακόμη και στον τρόπο ψυχαγωγίας της τότε εποχής.

Θεωρώ πως είναι μια πρωτοποριακή ιστορία. Αρχικά, όταν αρχίζεις και διαβάζεις τα πρώτα κεφάλαια νομίζεις πως ο τίτλος είναι «παραπλανητικός». Όμως, στην ουσία όλα γίνονται για μια μωβ ομπρέλα.

Κατά την άποψή μου η ομπρέλα συμβολίζει κάτι καινούριο, κάτι πέρα από τη μονότονη σκέψη των τότε ανθρώπων!

Κοτσώνη Χριστίνα, Β'1

Βασίλης Χατζηπαναγής ("Βασια")

Υπήρξε μια εποχή που το ποδόσφαιρο έωνε και δεν δημιουργούσε αντιπαλότητες, μια εποχή που σημασία είχε το θέαμα κι όχι η σκοπιμότητα. Όχι, δεν ήταν όλα αγγελικά πλασμένα. Θερμοκέφαλοι μπαχαλάκηδες ανέκαθεν είχαν τη διάθεση και τη δυνατότητα να σου χαλάσουν το ποδοσφαιρικό απόγευμα, απλά έχω την αίσθηση πως η μαγεία του αθλήματος ήταν αυτή που τελικά κυριαρχούσε και το ταλέντο κι η φαντασία των πρωταγωνιστών του αθλήματος δεν επέτρεπε στο φανατισμό και την καφρίλα να επικρατήσουν. Ήταν η εποχή που δυο φίλοι αντίπαλων ομάδων μπορούσαν ακόμα να κάθονται δίπλα - δίπλα, να τσιγκλάνε ο ένας τον άλλο και μετά το τέλος του αγώνα, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, να πάνε παρέα για φαγητό. Ήταν η εποχή που το ποδόσφαιρο υπήρχε ως μορφή διασκέδασης κι όχι ως προϊόν, η εποχή που ο ποδοσφαιριστής γινόταν ήρωας στο μυαλό των φιλάθλων γιατί πρόσφερε στην ομάδα και ξεχώριζε με το ταλέντο του κι όχι με τη δυνατότητα του να στήσει μια καλή επικοινωνιακή πολιτική μέσω των Μ.Μ.Ε. των social media και των διαφημιστικών του συμβολαίων. Ήταν η "εποχή της φανέλας".

Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που πήρε μια μικρή έστω γεύση αυτής της εποχής, καθώς απ' τη δεκαετία του '90 απ' όπου έχω πιο ξεκάθαρες μνήμες τα πράγματα είχαν ήδη αρχίσει ν' αλλάζουν. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που είδε το "Βασια" ν' αλωνίζει το γήπεδο με μια ασπρόμαυρη μπάλα στα πόδια, που έζησα μια εποχή που η ποδοσφαιρική ομάδα του Ηρακλή αποτελούσε σημείο αναφοράς για το ελληνικό ποδόσφαιρο και η παρουσία του Χατζηπαναγή αρκούσε για να γεμίσει το γήπεδο με πολλές χιλιάδες πραγματικούς φίλους του αθλήματος.

Ποιος ήταν όμως αυτός ο μάγος της μπάλας; Αυτός ο ποδοσφαιριστής που όλοι παραδέχονται πως αν έπαιζε ποδόσφαιρο στην εποχή μας θα υπέγραφε συμβόλαια δεκάδων εκατομμυρίων με μεγάλες ομάδες της Ευρώπης;

Ο Βασία γεννήθηκε στη Σοβιετική Ένωση από Έλληνες γονείς, πολιτικούς πρόσφυγες. Έπαιζε ποδόσφαιρο αρχικά σε ομάδες της ΕΣΣΔ, ενώ κλήθηκε και τέσσερις φορές στην εθνική ελπίδων της ΕΣΣΔ. Το 1975 θα μεταγραφεί στην ομάδα του Ηρακλή Θεσσαλονίκης κι αμέσως θα ξεχωρίσει. Θα γίνει η σημαία της ομάδας, ο αρχηγός, ο πιστός στρατιώτης της που δεν θα εγκαταλείψει ποτέ, αν και τα εκατομμύρια του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού πολλές φορές θα του χτυπήσουν τη πόρτα. Ένα χρόνο μετά την άφιξή του θα οδηγήσει τον Ηρακλή στον πρώτο του τίτλο κατακτώντας το κύπελλο εναντίον του Ολυμπιακού στην Αθήνα.

Την ίδια χρονιά θα κληθεί στην εθνική Ελλάδα ελπίδων όπου συμμετείχε σε τέσσερις αγώνες, αλλά και στην εθνική ανδρών όπου συμμετείχε σε φιλικό αγώνα εναντίον την Πολωνίας. Ωστόσο εξαιτίας της συμμετοχής του στις μικρές εθνικές της ΕΣΣΔ και σε μια εποχή που οι κανονισμοί ήταν αυστηρότεροι όσον αφορά την ιθαγένεια των ποδοσφαιριστών, η UEFA του απαγόρευσε να ξαναγωνιστεί στην εθνική Ελλάδος.

Αφού οδήγησε τον Ηρακλή σε δύο ακόμα τελικούς κυπέλλου Ελλάδος το 1980 και το 1987, χωρίς ωστόσο να κατακτήσει το τρόπαιο, αφού κλήθηκε το 1984 στη Μικτή Κόσμου, μαζί με όλους τους μεγάλους ποδοσφαιριστές της εποχής του (Κίγκαν, Κέμπετς, Μπεκεντάουερ, Σάντσεζ, Σίλτον, Μάγκατ, Θωμάς Μαύρος) κι αφού είχε μαγέψει όλους τους φιλάθλους της χώρας μας (κι όχι μόνο) με τις μπαλιές, τα γκολ και τις φανταστικές του ντρίπλες αποσύρθηκε από την ενεργό δράση σε ηλικία 36 ετών. Ήταν 26 Οκτωβρίου 1990, όταν η πρώτη συμμετοχή του Χατζηπαναγή σε ευρωπαϊκή

διοργάνωση με τον Ηρακλή, αποτέλεσε και την τελευταία του συμμετοχή με την ομάδα που αγάπησε κι αγαπήθηκε. Εννέα χρόνια μετά και σε ηλικία 45 ετών θα φορέσει για δεύτερη και τελευταία φορά τη φανέλα της Εθνικής Ελλάδος σε αγώνα που έγινε προς τιμήν του στο Καυτατζόγλειο εναντίον της Γκάνας.

Τί κάνει το Βασίλη Χατζηπαναγή ξεχωριστό; Πως το Καυτατζόγλειο (έδρα του Ηρακλή Θεσσαλονίκης) γέμιζε όποτε έπαιζε ο Χατζηπαναγής και σίγουρα αρκετές χιλιάδες από αυτούς που γέμιζαν το γήπεδο δεν υποστήριζαν τον Ηρακλή, απλά αποζητούσαν την ποδοσφαιρική του μαγεία. Τα τακουνάκια του, οι κοφτές μπαλιές του και ντρίπλες, η άνεση του με τη μπάλα (ασχέτως αν το χορτάρι ήταν καμένο ή αν το γήπεδο είχε λακκούβες). Το γεγονός πως έκανε τους συμπαίκτες του να φαίνονται καλύτεροι απ' ότι πραγματικά ήταν. Το ότι έβαζε γκολ από κόρνερ το ίδιο εύκολα με τα πέναλτι που εκτελούσε. Το ότι έμεινε πιστός στην ομάδα του, πιθανότατα με λιγότερα χρήματα από αυτά που θα μπορούσε να εξασφαλίσει με τη μεταγραφή του σε κάποια ομάδα της Αθήνας. Η βεβαιότητα πως θα μπορούσε να βρίσκεται στη θέση του Ronaldo, του Messi ή του Ribery αν έπαιζε ποδόσφαιρο σήμερα.

Το 2003 η ΕΠΟ τον ανακήρυξε κορυφαίο Έλληνα ποδοσφαιριστή των τελευταίων 50 χρόνων.

Κάππας Παναγιώτης

Από ανάρτηση του στο www.e-rododus.blogspot.gr/

Η ΑΣΚΗΣΗ ΚΑΙ Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΕΙΝΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

Στη σύγχρονη εποχή, όλο και περισσότεροι άνθρωποι παραγκωνίζουν την άσκηση και τη σωστή διατροφή. Παρ' όλα αυτά, στα αρχαία χρόνια, τα δεδομένα ήταν τελείως διαφορετικά. Οι άνθρωποι, σε περιόδους ειρήνης, φρόντιζαν να διατηρούν πολύ καλή φυσική κατάσταση και να καταναλώνουν υγιεινές τροφές. Ωστόσο, έρευνες φανερώνουν ότι τα ποσοστά των ανθρώπων που θέτουν στο περιώριο την άσκηση και τη σωστή διατροφή, αυξάνονται ραγδαία ανά πενταετίες.

Η άσκηση ωφελεί κυρίως την υγεία του ανθρώπου (καρδιαγγειακό, αναπνευστικό, μυϊκό και ορμονικό σύστημα). Χτίζεται ένας γερός οργανισμός που μπορεί να μάχεται τους ιούς και να αποφεύγει τις αρρώστιες. Παράλληλα, καταπολεμάται η παχυσαρκία που προκαλεί καρδιαγγειακά νοσήματα και μαστίζει, σήμερα, τους νέους. Τα νοσήματα αυτά εκδηλώνονται σε μεγάλες ηλικίες, που ο οργανισμός αρχίζει να εξασθενεί, μην μπορώντας να αντιμετωπίσει με ευκολία ξένους βλαβερούς μικροοργανισμούς. Με την άσκηση και τη σωστή διατροφή ανεπιθύμητα κιλά σιγά-σιγά απομακρύνονται με αποτέλεσμα μία καλή εξωτερική εμφάνιση.

Επιπρόσθετα, η άθληση συμβάλλει στην ψυχική ανάταση του ατόμου. Μαθαίνει να διαχειρίζεται και να αποβάλλει το άγχος, καταπολεμά την κατάθλιψη και χαλαρώνει. Η ενασχόληση με τον αθλητισμό αποτελεί ένα μέσο υγιούς ψυχαγωγίας, ένα διάλειμμα από το φορτίο της καθημερινότητας, ενώ κάποιος άλλος το θεωρούν ως ένα τρόπο διοχέτευσης ενέργειας.

Αξίζει, μάλιστα, να σημειωθεί πως αν γίνει συνδυασμός μίας σωστής και ισορροπημένης διατροφής με την άσκηση, τότε ο άνθρωπος θα νιώθει ψυχικά, αλλά και σωματικά υγιής. Κρίνεται, λοιπόν, αναγκαίο να κινητοποιηθεί και να αφιερώσει έστω και ελάχιστο χρόνο στην άθληση, ακολουθώντας υγιή πρότυπα διατροφής. Επιβάλλεται να συμμετέχει σε σεμινάρια και να παρακινεί τα παιδιά του να ασκούνται και να τρέφονται ορθά. Συνοψίζοντας ο άνθρωπος καλό θα ήταν να ακολουθεί μία ισορροπημένη διατροφή συνδυάζοντάς την με συχνή και συστηματική άσκηση, για να είναι σε θέση να απολαύσει τις ευεργετικές επιδράσεις τους στην υγεία του, τόσο στη σωματική όσο και στην ψυχική.

Νικολίνα Τσακανίκα, Β'2

Το αγαπημένο μου άθλημα

Η πίεση και οι γρήγοροι ρυθμοί της καθημερινότητας οδηγούν στη μείωση του ελεύθερου χρόνου μας. Έτσι, πρέπει να βρούμε διάφορους τρόπους, ώστε αυτόν τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο να τον αξιοποιούμε ορθά. Ένας από αυτούς τους τρόπους είναι να ασχοληθούμε με ένα άθλημα. Υπάρχει μια τεράστια γκάμα αθλημάτων από την οποία μπορείτε να επιλέξετε το δικό σας αγαπημένο άθλημα. Εγώ έχω κατασταλάξει σε ένα άθλημα που το αγαπώ, εδώ και αρκετά χρόνια. Το άθλημα αυτό είναι το τένις, το οποίο κρύβει πολλά μαγικά κι όμορφα στοιχεία.

Το τένις είναι ένα άθλημα που χρειάζεται ένα πλήθος ικανοτήτων. Αυτό το γνώρισμα το καθιστά αρκετά δύσκολο. Αρχικά, πρέπει να αναφέρω μερικά χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου αθλήματος. Το τένις ονομάζεται «αντισφαίριση» και παίζεται με ένα μπαλάκι μικρού μεγέθους και μια αρκετά μεγάλη ρακέτα. Είναι ένα άθλημα με το οποίο μπορούν να ασχοληθούν άτομα μικρής μέχρι και πολύ μεγάλης ηλικίας. Ένα θετικό στοιχείο το οποίο θα μπορούσα να αναφέρω είναι ότι ο εξοπλισμός του είναι σχετικά οικονομικός, καθώς η ρακέτα κοστίζει περίπου 120 ευρώ τα μπαλάκια, αν και δε χρειάζεται να αγοραστούν από εσάς, κοστίζουν περίπου 10 ευρώ η τριάδα. Το άθλημα αυτό είναι ατομικό, δηλαδή, δε θα έχετε κάποιον συμπαίκτη, αντίθετα θα έχετε έναν αντίπαλο. Επίσης, είμαι πολύ περήφανη για το γεγονός ότι η Ελλάδα έχει ανίσει τις πόρτες της στο τένις, με αποτέλεσμα να υπάρχουν αρκετοί όμιλοι, στους οποίους ο καθένας από εσάς

μπορεί να εγγραφεί. Δε θα μπορούσα, όμως, να παραλείψω πως η Ε.Φ.Ο.Α. (ελληνική φίλαθλη ομοσπονδία αντισφαίρισης) διοργανώνει αρκετά τουρνουά σε όλη τη χώρα.

Ήρθε, επιτέλους, η ώρα να αναφέρω πως γεννήθηκε η αγάπη μου γι' αυτό το άθλημα. Αρχικά, ήθελα να ξεκινήσω ένα άθλημα, για να μπορώ να δημιουργήσω βάσεις πάνω στις οποίες θα χτιστεί ένας γερός κι υγιής οργανισμός. Στηριζόμενη σε αυτό, αποφάσισα να ξεκινήσω το τένις. Ενθουσιάστηκα, όταν κάναμε ένα δοκιμαστικό, γι' αυτό κι ακολουθήσα το πρόγραμμα. Καθώς η προσπάθεια μας ήταν μεγάλη, μας «ανέβασαν» επίπεδο κι έπρεπε να αγωνιστούμε. Αν και η προπόνηση γινόταν πολύ απαιτητική και οι αγώνες δύσκολοι, εμείς τα καταφέραμε. Τότε, η χαρά κι ο ενθουσιασμός ζωγραφίστηκαν στα πρόσωπά μας. Εγώ κατέβηκα σε πολλούς αγώνες και κέρδισα τόσο υλικά, αλλά και πνευματικά αγαθά. Έμαθα να κερδίζω και να χάνω, αλλά αντίστοιχα να προσπαθώ, με σκοπό να γίνωμαι καλύτερη.

Αισθάνομαι πολύ χαρούμενη, καθώς η προσπάθεια των προπονητών να δημιουργήσουν παιδιά τα οποία θα μπορούν να εκπροσωπήσουν την χώρα μας στο εξωτερικό, αξίζει πολλά συγχαρητήρια. Επίσης, πρέπει να συχαρούμε την Ε.Φ.Ο.Α, καθώς προσπαθεί να διοργανώσει πολλά τουρνουά για μικρούς και μεγάλους έτσι ώστε να μπορούν να κάνουν πράξεις τις γνώσεις που τους προσφέρουν οι προπονητές τους.

Μακρή Μυρσίνη, Β'1

Μπιλμπάο

Η Αθλητική Μπιλμπάο είναι μία ποδοσφαιρική ομάδα στη χώρα των Βάσκων και συγκεκριμένα, στο Μπιλμπάο. Αυτή η ισπανική ομάδα έχει μία μοναδική παράδοση: οι αθλητές που αγωνίζονται σε αυτήν, καθώς και ο προπονητής της, είναι μόνο Βάσκοι!

Η ιστορία της αρχίζει στα τέλη του 19ου αιώνα, όταν η πόλη του Μπιλμπάο αποτελούσε μία βιομηχανική περιοχή. Έτσι, η πρώτη ποδοσφαιρική ομάδα του Μπιλμπάο, η Αθλητική, ιδρύθηκε από εργάτες. Από τότε, αυτός ο ποδοσφαιρικός σύλλογος έχει καταφέρει να κατακτήσει πολλά κύπελλα και τρόπαια, καθώς αποτελεί μία από τις πιο αξιοσέβαστες και ισχυρές ομάδες στην Ευρώπη.

Σήμερα, οι κάτοικοι του Μπιλμπάο, καθώς και ένας μεγάλος αριθμός οπαδών στην Ισπανία και στο εξωτερικό είναι περήφανοι για την ομάδα τους, ενώ οι αθλητές της είναι πολύ ευτυχισμένοι που αγωνίζονται για τον τόπο τους!

Πάνος Κακαβάς, Β'2

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Ο αθλητισμός είναι κάτι παραπάνω από μια απλή ενασχόληση. Είναι υγεία, χαρά, διασκέδαση και πάνω από όλα ...γνώση!!! Το άτομο περνά όμορφα, δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο του γυμνάζοντας το σώμα του, αλλά και διδάσκεται την ομαδικότητα και την ευγενή άμιλλα.

Αρχικά, ο αθλητισμός είναι ένας τρόπος ο άνθρωπος να γυμνάζει το σώμα του. Χάρη σε αυτόν, μπορεί να αποκτήσει αντοχή και άριστη φυσική κατάσταση προστατεύοντας ταυτόχρονα την υγεία του, που αποτελεί το πολυτιμότερο αγαθό. Έτσι, χτίζεται ένας γερός κι υγιής οργανισμός.

Επίσης, τον εντάσσει στην κοινωνία. Μαθαίνει στον αθλητή να μοιράζεται και να συνεργάζεται. Αυτό συμβαίνει, γιατί είναι μέλος μιας ομάδας και διδάσκεται να βοηθά και να βοηθιέται, να συμπαράστέκεται στους άλλους και να επιβιώνει. Έτσι, παύει να είναι εγωιστής όχι μόνο απέναντι στους συμπαίκτες, αλλά και στους φίλους, τα αδέρφια και σε όλους γενικά.

Εν κατακλείδι, ο αθλητισμός μπορεί να προσφέρει πολλά, αν του «δώσουμε μια ευκαιρία». Πρέπει να τον αφήσουμε να μας «μεταπλάσει» σε χρήσιμα όντα της κοινωνίας και του αύριο.

Αντύπας Σπύρος, Β'1

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Διδάσκοντας και εμπνέοντας
εφήβους

Για ένα αλληιώτικο σχολείο

Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, 207419/Δ2/17-12-2015

4,5 & 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2016

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΕΛΦΩΝ
(Ε.Π.Κε.Δ.)

Πληροφορίες: Εκπαιδευτήρια Πολύτροπη Αρμονία
Τηλέφωνο: 210 5820097, Φαξ: 210 5820451
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: lykeiopa@otenet.gr
και info@politropiarmonia.gr
<http://synedrio-politropiarmonia.weebly.com>

